

Mengšan

Glasilo Občine Mengeš, september 2020, letnik XXVII, številka 8

"Društvo naj bi postalo prostor, kjer naj bi vsakdo zadovoljil svoje potrebe po druženju, pogovorih, po osvajanju novih vsebin, znanj. Da aktivno preživi svoj prosti čas in po svojih močeh prispeva k dogajanju v svoji sredini in kraju."

Marija Štebe

Življenje v starosti je lahko dejavno in izpolnjeno

Mengeška godba na Triglavu

Za abrahama Everesting na Mengeško kočo in dobrodelni prispevki Društvu Junaki 3. nadstropja

Katarina Stražar in Ana Tofant uspešni na kvalifikacijah

Fantje z vasi

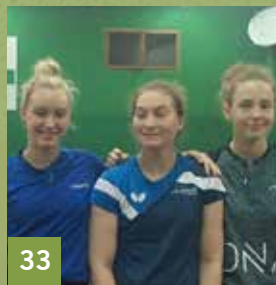
8

12

30

33

36

Isčete dobro avtosolo?

RAZLIKA SE METIJE

RETOS

1993

GARANCIJA 100% na zadovoljstvo

AKTUALNI TERMINI TEČAJEV

SOLE VOZNE TEČAJE

- **TEČAJ ZA VODITELJA ČOLNA**
18.09.2020 ob 17.00 uri
- **TEČAJ PRVA POMOČ**
21.09.2020 ob 17.00 uri
- **TEČAJ CPP kat "CE" (tovornjak + prik.)**
25.09.2020 ob 16.00 uri
- **TEČAJ VARNE VOŽNJE (izbris k. točk)**
28.09.2020
- **TEČAJ VARNE VOŽNJE (mladi vozniki)**
29.09.2020
- **TEČAJ CPP kat "B" (avto)**
01.10.2020 ob 16.00 uri
- **TEČAJ CPP kat "C" (tovornjak)**
12.10.2020 ob 16.00 uri
- **TEČAJ CPP kat "A" (motor)**
19.10.2020 ob 17.00 uri
- **TEČAJ CPP kat "BE" (avto prikolica)**
21.10.2020 ob 16.00 uri
- **IZPIT ZA TRAKTOR**
zbiramo prijave
- **TEČAJ za viličar, TGM, Varstvo pri delu**
zbiramo prijave

040-758-000
Jasna

SPEAK UP[®]

www.speakup.si, info@speakup.si, 041 986 501
Trdinov trg 14, Mengeš

Ste naveličani suhoparnega učenja tujega jezika?

Bi radi imeli boljše delovno mesto?

Želite, da vaš otrok izboljša oceno?

Z nami je učenje zabavno!

Vpisi v jezikovne tečaje za učence, dijake in odrasle že potekajo.

Prijavite se do 28.9. in izkoristite 10% popust na vse tečaje.

Murnova ul.1, Mengeš,
nasproti trgovine TUŠ
t.051 492 766, info@optika-cornea.si

OPTIKA CORNEA

- 15% NA VSE KOREKCIJSKE OKVIRJE
- 20% NA VSA SONČNA OČALA

IZJEMNA AKCIJA

- 40% NA VSE PROGRESIVNE OČALNE LEČE NAJVIŠJEGA KAKOVOSTNEGA RAZREDA PROIZVAJALCA ESSILOR
- 40% NA OČALNE LEČE KOMBINIRANE ZA BRANJE IN DELO ZA RAČUNALNIKOM

POKLIČI AKCIJA

Murnova ulica 1,
1234 Mengeš,
051 492 766
NASPROTI TRGOVINE TUS

BREZPLAČEN PREGLED VIDA
BREZ ČAKALNIH VRST

Rok Posavec s. p.
GSM: 031 470 724
montazaposavec@gmail.com

montazaposavec
IZVAJALCI INŠTANCIJ

- svetovanje, izmera in montaža notranjih vrat
- prodaja in montaža vseh vrst kljuk za vrata (enodelnih, deljenih, varnostnih)
- Dodaten **6% popust** na nakup + montažo notranjih vrat in podbojev

Akcija - ob naročilu več kot 7 vrat,
vam vsako 4. kljuko podarimo!

lipbled.
Pesem gozda v vašem domu!

OBČINA MENGEŠ

URADNE URE:

ponedeljek: 8.00 - 12.00 in 13.00 - 15.00

sreda: 8.00 - 12.00 in 13.00 - 17.00

petek: 8.00 - 13.00

Kazalo

4	Občina
8	Intervju: Marija Štebe
12	Reportaža: Podvig
15	Mengeški utrip
23	Zanimivo
29	Iz življenja cerkve
30	Šport
36	Kultura
37	Pisma bralcev
39	Zahvale in oglasi

SODELUJTE V MENGŠANU

Priporočila za nenaročene prispevke o dogajanju v občini Mengeš: članki morajo biti opremljeni s polnim imenom in priimkom, naslovom avtorja in dopisano telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost. Uredništvo si v skladu s svojo uredniško politiko in prostorskimi zmožnostmi pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, spreminjanja, povzemanja ali delnega objavljavanja nenaročenih prispevkov. Nenaročeni prispevki se ne honorirajo. Potrebno jih je oddati v formatih .doc, brez oblikovanja, vnesenih fotografij in grafik. Digitalne fotografije (vsaj ena je obvezna k vsakemu članku) pošiljajte kot samostojne datoteke v .jpg formatu ter velikosti vsaj 1 Mb. V besedilu dopišite stavek o vsebini fotografije in navedite avtorja. Dolžina prispevkov je lahko največ 1.500 znakov s presledki, v vsakem primeru pa je priporočljiv dogovor z urednikom. Zadnji rok oddaje za naslednjo številko je zadnji dan v mesecu. Prispevki oddani po tem roku ne bodo objavljeni v tekoči številki. Hvala za vaš trud!

Prispevke in oglase oddajte najkasneje do 30. septembra 2020

MENGŠAN - JAVNO GLASILO OBČINE MENGŠ

Izdajatelj: Občina Mengeš, Slovenska cesta 30, 1234 Mengeš, www.menges.si;
Odgovorni urednik: Edvard Vrtačnik, 041 490 844, e-pošta: mengsan@menges.si;
Pomočnica odgovornega urednika: Blanka Tomšič; Uredniški svet: Rok Burja, Peter Gubanc, Franc Hribar, Bogo Ropotar, Matic Slokan, Tomaž Štebe; Lektoriranje: Grega Rihtar s.p. (za Artline d.o.o.); Oblikovanje in prelom: Artline d.o.o., tel.: 01 7291190, artline.design@iol.net, www.artline.si; Tisk: Schwarz, d.o.o.; Distribucija: Pošta Slovenije d.o.o.; Oglasi in zahvale: Občina Mengeš, tel.: 01 7247106, e-pošta irena.kosec@menges.si; Naklada: 3.200 izvodov; Revija: izide enajstkrat na leto, je brezplačna in jo dobijo praviloma vsak drugi petek v mesecu vsa gospodinjstva v občini Mengeš; vpisana je v razvid medijev MK pod zaporedno številko 357.

Spletna izdaja: Mengšana ISSN 2536-3999

Zgodba z naslovnice: Marija Štebe, predsednica Društva upokojujencev Mengeš.

Foto: Edvard Vrtačnik

Naslednja številka Mengšana izide v petek, 16. oktober 2020

Ohranimo človečnost, zdrav razum in solidarnost

Letošnji september je izjemo lep. Vsaj za zdaj nas razvaja z lepim, skoraj poletnim vremenom, ki nas vabi v naravo, spodbuja k aktivnemu preživljanju prostega časa in druženju. Kot da bi nam narava želela podariti svoje vavčerje za ta nenavadni koronski čas in nas nagovarjala, naj se naužijemo svetlobe, svežega zraka in optimizma. In nas spodbuditi, naj po čudnem spomladanskem obdobju takšnih in drugačnih ukrepov nadoknadimo izgubljene priložnosti.

Šolniki in mnoge družine s šoloobveznimi otroki smo letos pričakali začetek novega šolskega leta drugače kot v preteklih letih. Zagotovo so se mnogi veselili ponovnih skupnih doživetij s sošolci, prijatelji in učitelji, saj je bila prav omejitev možnosti druženja v spomladanskem času eden od ukrepov, zaradi katerega so bili nekateri otroci takrat najbolj v stiski. Hkrati pa smo tik pred začetkom pouka vsi zaskrbljeno spremljali, kakšne ukrepe za preprečevanje okužbe za šole pripravlja država oz. epidemiološka stroka. In se ob občasno dvoumnih sporočilih in navodilih odgovornih upravičeno spraševali, kakšna bo šola in družba po novem. Seveda si ne smemo privoščiti, da bi samo zamahnili z roko in se poživžgali na opozorila stroke glede priporočil za preprečevanje okužbe, po drugi strani pa si tudi ne smemo dovoliti, da bi prevladala strah in nezaupanje. Ohranimo človečnost, zdrav razum in solidarnost. Ter pogum in voljo, da opozorimo na morebitne opažene nerazumne poteze odločevalcev.

Milan Burkeljca, rav.

Potrpežljivost je božja mast

Ko se pogovarjam z ljudmi, berem novice ter različne komentarje, opažam, da smo ljudje dandanes izredno nepotrpežljivi. Želimo imeti vse, in to čim prej oziroma takoj. Sodoben način življenja, kjer se vse dogaja in spreminja s svetlobno hitrostjo, povzroča kronično utrujenost in izgorelost. Verjamem, da si marsikdo, ki pride iz službe, želi samo miru in nič drugega. Moderna tehnologija pa nam omogoča, da lahko svoje probleme rešimo izredno enostavno in hitro. Vse na dosegu enega klika. Zato niti ni čudno, da potrpljenje izgublja primat med nami. Včasih delujemo, kot majhni otroci, ki se potrpežljivosti šele učijo.

K razmišljanju o tem me je vzpodbudil pogovor z mengeškimi kmetom, ki se vsak dan na vse pretege trudi, da bi obdržal svojo kmetijo z vsemi družinskimi člani v kar najboljši kondiciji. V pogovoru je kmet, recimo mu Peter, poudaril, da služba kmeta nima takšnega urnika kot običajne službe, saj njegov delovnik v veliki meri narekuje vreme. Z vremenom pa se žal ne da dogovoriti, da dež ali toča ne smeta padati od ponedeljka do petka med osmo in šestnajsto uro. Poleg vremena pa morajo kmetje ujeti tudi ciklus od sajenja do pobiranja pridelkov, zato je delo na polju izredno nepredvidljivo. To pomeni, da morajo kmetje marsikdaj delati tudi ob nedeljah, med prazniki ali pa pozno v noč. To tudi sprejema, saj je to pač del tega poklica oz. posla. Mi je pa potožil, da nekatere ljudi in stanovalce to izredno moti. Namreč pri svojem delu na polju in na kmetiji uporablja kmetijske stroje in mehanizacijo, ki pa povzroča hrup. A žal, kot sam pravi, brez tega ne gre, če želimo biti samooskrbni s hrano. Sam menim, da je samooskrba v teh časih še toliko bolj pomembna, saj je ena od prioritet naše prehranjevalne prihodnosti. Vendar razumem tudi stanovalce, ki hočejo imeti svoj mir.

Tehnologija napreduje tudi pri kmetijskih stro-

jih in kmetijski mehanizaciji, o čemer se lahko vsako leto prepričamo na največjem kmetijskem sejmu v regiji, v sosednji občini Komena. Zato verjamem, da bo delo na polju in na kmetiji v prihodnosti povzročalo manj hrupa in bo manj motilo okoliške stanovalce. Do takrat pa imejmo malo več potrpljenja in razumevanja ter podprimo kmete v naši občini. Oni pa bodo poskrbeli, da bomo jedli kakovostno, lokalno pridelano hrano.

Tako kot na drugih šolah, se je tudi na OŠ Mengeš začelo novo šolsko leto. Tokrat na drugačen način, kot smo ga bili vajeni v preteklih letih. Koronski ukrepi niso prijetni za nikogar, a verjamem, da ti ukrepi otrokom ne bodo uničili veselja in volje do učenja ter druženja s sošolci. Prav tako verjamem, da se bodo znali tudi učitelji na mengeški osnovni šoli ustrezno prilagoditi, da delovni proces ne bo moten. Verjetno si nihče ne želi, da se ponovi letošnja pomlad, saj učenje na daljavo zahteva veliko dodatnega dela tako učiteljev, učencev, kot tudi staršev. Zato vsem želim veliko potrpežljivosti, strpnosti in medsebojnega razumevanja. Bo že držalo, da je potrpežljivost božja mast. Pa srečno!

Besedilo: Bogo Ropotar, podžupan

Na Levčevi ulici izvedena nujna obnova vodovoda, vodovodnih priključkov in kanalizacije

Občina Mengeš je po zaključeni obnovi vodovoda in kanalizacije na Glavarjevi ulici pregledala stanje na območju. Ugotovljeno je bilo, da je nujna tudi obnova vodovoda, vodovodnih priključkov in kanalizacije v Levčevi ulici. V sklopu vodovodnih in kanalizacijskih investicijskih vzdrževalnih del bo na Levčevi cesti izvedena tudi obnova cestišča in zamenjava dotrajanih robnikov z zaključnim asfaltiranjem po celotni širini vozišča.

V skladu s potrebami in planom vzdrževalnih del vodovodnega in kanalizacijskega omrežja se ob delu na Glavarjevi ulici in Levčevi cesti nadaljuje zamenjava dotrajanih vodovodov. Vsa investicijska vzdrževalna dela se izvajajo v sodelovanju z upravljavcem gospodarske javne infrastrukture Javnega komunalnega podjetja Prodnik.

Vzdrževalna investicijska dela se izvajajo predvsem z namenom zagotavljanja nemotene oskrbe prebivalstva s čisto pitno vodo in zmanjšanjem izgub na vodovodnem sistemu. Za zagotavljanje kakovostne oskrbe s pitno vodo in ustrezno urejenega odvajanja komunalne odpadne vode je ključnega pomena prav redno investicijsko vzdrževanje vodovodnega in kanalizacijskega omrežja. V okviru del se dotrajana omrežja obnavljajo z novimi, bolj vzdržljivimi, varnimi in okolju prijaznimi materiali, obenem pa se ustrezno urejajo tudi obstoječi hišni priključki.

Besedilo: Tina Drolc
za Občinsko upravo

V času šolskih počitnic so bile ob Športni dvorani Mengeš urejene zunanje površine, tako parkirišča kot zunanja igrišča

Gradnja Večnamenske športne dvorane Mengeš poteka po načrtih, ob vzhodnem prizidku šole je bil za prvošolčke urejen nov vhod

Športna dvorana Mengeš, največja in najpomembnejša investicija v samostojni občini Mengeš, dobiva končno podobo. Gradnja dvorane je v zaključni fazi in poteka v skladu s terminskim planom. V dvorani so se v času šolskih počitnic zaključevala inštalacijsko-obrtniška dela, položili so parket in vgradili tribune. V mesecu septembru je izvajalec začel z vgradnjo opreme, ki bo osnovni šoli in društvom v občini omogočala organizacijo tekem na regijskem in državnem nivoju. Nad veznim hodnikom dvorane in vzhodnega prizidka OŠ Mengeš je bil pred začetkom novega šolskega leta v skladu z načrti izveden tudi nov vhod za prvošolce.

V času šolskih počitnic so bile ob Športni dvorani Mengeš urejene zunanje površine, tako parkirišča kot zunanja igrišča. V zadnjih dneh počitnic pa so bile urejene še zunanje travnate površine in posajena drevesa. V septembru poteka vgradnja opreme v dvorani, vsa dela bodo predvidoma zaključena do konca septembra.

Med načrtovanimi aktivnostmi pri vključevanju Športne dvorane Mengeš v območje Športnega parka Mengeš in Osnovne šole Mengeš je bil v vzhodnem prizidku načrtovan tudi nov vhod za prvošolce. Gradnja novega vhoda je bila predvidena že v fazi gradnje vzhodnega prizidka. Pri gradnji novega vhoda se je upoštevala soodvisnost oziroma vzajemni vpliv obeh stavb, tako v funkciji kot v oblikovanju in pojavnosti v prostoru. Z novim vhodom bo šolski kompleks deloval bolj celovito in bo vsekakor pripomogel k prijetnejšemu dostopu do šole za najmlajše.

Besedilo in foto: Tina Drolc za Občinsko upravo

V dvorani so se v času šolskih počitnic zaključevala inštalacijsko-obrtniška dela, položili so parket in vgradili tribune

V mesecu septembru je izvajalec začel z vgradnjo opreme, ki bo osnovni šoli in društvom v občini omogočala organizacijo tekem na regijskem in državnem nivoju

V CČN Domžale–Kamnik na ogled vzorčna rastlinska čistilna naprava

V CČN Domžale–Kamnik pozornost namenajo tudi malim komunalnim čistilnim napravam (MKČN), ki običajno nimajo rednega nadzora, zato je treba z njimi pravilno ravnati. Prav zato na CČN Domžale–Kamnik izvajajo vrsto strokovnih izobraževanj, saj lahko zaradi neustreznega čiščenja ali celo njihovega nedelovanja prihaja do onesnaževanja vodnega okolja. Med male komunalne čistilne naprave sodijo tudi rastlinske čistilne naprave, ki odpadno vodo čistijo na naraven način. Iz vode odstranjujejo organska onesnažila, ki so hranila za mikroorganizme, delno pa tudi dušikove in fosforjeve snovi. Vzorčno rastlinsko čistilno napravo smo na zelenici ob pogonskem objektu v CČN Domžale–Kamnik postavili pred dvema letoma, danes pa je, obrasla z močvirskimi rastlinami, že zanimiva za ogled tako udeležencev izobraževanj kot tudi drugih obiskovalcev.

Umestitev rastlinske čistilne naprave na zelenico ob pogonskem objektu CČN Domžale–Kamnik. Foto: Klemen Razinger, maj 2020

Rastlinska čistilna naprava je eden od možnih in sonaravnih načinov čiščenja komunalnih odpadnih vod iz gospodinjstev. Občani jih lahko postavijo ob hišah in tudi v manjših ali večjih naseljih, pri čemer je velikost odvisna od priključenih uporabnikov. V CČN Domžale–Kamnik so rastlinsko čistilno napravo na površini 60 m² postavili marca 2018, njena zmogljivost pa je 20 populacijskih enot, kar pomeni, da lahko očisti odpadno vodo dvajsetih uporabnikov.

Rastlinske čistilne naprave so enostavne, njihovo vzdrževanje ni zahtevno. Približno vsake tri mesece je treba odstraniti mulj, izvesti pregled cevi in jaškov ter jeseni pokositi rastline. Za redno obratovanje in nadzor v CČN Domžale–Kamnik vodijo obratovalni dnevnik. Čiščeno vodo iz rastlinske odpadne vode je mogoče uporabiti za podtalno zalivanje zelenic, grmovnic, drevja ali trte.

Besedilo:

Tina Drolc za Občinsko upravo

Vir: www.ccn-domzale.si

Most čez Pšato v Topolah na cesti Mengeš–Vodice obnovo, občinska cesta Mengeš–Vodice odprta

V skladu z načrtom obnove mostu sta bila na novo zgrajena robna nosilca in ploščad na mostu, položeni so bili granitni robniki in urejene vozne površine ter urejena pločnika in postavljena ograja. Urejeno je bilo tudi odvodnjavanje in okolica mostu. Promet na mostu čez Pšato v Topolah na cesti Mengeš–Vodice zaradi potrebe po ureditvi varnega prehoda za pešce še naprej poteka po enem pasu.

Za varen prehod pešcev sta urejena pločnika in postavljena ograja

Promet na mostu čez Pšato v Topolah na cesti Mengeš–Vodice zaradi potrebe po ureditvi varnega prehoda za pešce še naprej poteka po enem pasu

Vsem uporabnikom mostu in občinske ceste Mengeš–Vodice se zahvaljujemo za razumevanje v času zapore ceste in jim želimo srečno vožnjo.

Besedilo in foto: Tina Drolc za Občinsko upravo

Obvestilo glede nadaljnega izvajanja programa fizioterapije v Mengšu

Občinska uprava je bila seznanjena z namero koncesionarke Mire Skitek, ki v Zdravstveni postaji Mengeš izvaja program fizioterapije, da odpoveduje koncesijsko razmerje z dnem 31. 12. 2020.

Občinska uprava je v skladu z 42. členom Zakona o zdravstveni dejavnosti, pozvala Zdravstveni dom Domžale, da prevzame omenjeni program. Zdravstveni dom Domžale bo prevzel program s 1. 1. 2021, ki se bo zgolj začel (v januarju 2021) izvajal v prostorih Zdravstvenega doma v Domžalah, po preureditvi prostorov v Zdravstveni postaji Mengeš (v februarju 2021), pa se bo program izvajal v obstoječih, vendar preurejenih prostorih Zdravstvene postaje v Mengšu. Bojazen, da se bo program v Mengšu ukinil oziroma prenesel v Domžale je odveč.

Besedilo: Občinska uprava

**Zdravstveni dom
Domžale**

Obvestilo ZD Domžale

Za vse storitve Zdravstvenega doma Domžale se je treba obvezno naročiti. Zaradi izredno velikega števila klicev nam ne uspe odgovoriti vsem. Priporočamo uporabo elektronske pošte ambulante. Prosimo vas za razumevanje.

Tudi po preklicu epidemije nadaljujemo z ukrepi za preprečevanje in hitro prepoznavo okužbe z virusom SARS-CoV-2:

- Vstop je še naprej omejen na severno stran.
- Število oseb v čakalnici je omejeno z varnostno razdaljo.
- Obravnavamo samo predhodno naročene paciente, ki izpolnijo vprašalnik za preverjanje zdravstvenega stanja pacientov pred obravnavo v ambulanti (vsa vprašanja se nanašajo na obdobje preteklih 14 dni).
- Vse paciente z znaki bolezni covid-19 pregledamo v ločeni ambulanti in opravimo bris.
- Veliko storitev še naprej opravljamo na daljavo (telefon, spletna pošta, videostoritve).
- Ker želimo zagotoviti storitve, ki jih potrebujete, varno, vas prosimo:
 1. pred naročanjem preverite morebitne znake bolezni,
 2. za storitve se zaradi velike gneče naročite nekaj dni vnaprej,
 3. v čim večji meri uporabljajte elektronsko naročanje na naslov ambulante,
 4. ob telefonskih klicih poslušajte odzivnik do konca, pritisnite številko 1 in poklicali vas bomo nazaj,
 5. na naročeno storitev pridite približno 15 minut pred terminom.
- Ob vhodu vas bo sprejelo osebje, preverilo zdravstveno stanje in vaš termin obravnave.

Na podlagi 5. člena Pravilnika o sofinanciranju študija v tujini (Uradni vestnik Občine Mengeš št.: 6/2011), objavljam:

JAVNI RAZPIS ZA SOFINANCIRANJE ŠTUDIJA V TUJINI ZA ŠOLSKO LETO 2019/2020

1. Predmet javnega razpisa

Predmet javnega razpisa je izobraževanje na tujih izobraževalnih ustanovah s ciljem pridobitve javno veljavnega spričevala, in sicer za dodiplomski ali podiplomski (magistrski) študij na področju glasbene umetnosti, družboslovja, naravoslovja ali tehnike.

Za področje glasbene umetnosti se nameni 70 %, za druga študijska področja pa 30 % v proračunu razpoložljivih sredstev.

V primeru, da za posamezno študijsko področje ni zadosti prijav, se preostanek razpoložljivih sredstev nameni za drugo študijsko področje.

2. Pogoji:

Kandidat mora biti slovenski državljan s stalnim prebivališčem v občini Mengeš. Poleg pogoja iz prejšnjega odstavka morajo biti izpolnjeni tudi naslednji pogoji:

- kandidat mora biti sprejet ali vpisan na dodiplomski ali podiplomski (magistrski) študij s področja, kot je opredeljeno v prvem odstavku 2. člena tega pravilnika;
- študij iz prejšnje alineje poteka v okviru javno veljavnega (akreditiranega) študijskega programa na javno veljavni (akreditirani) tuji izobraževalni ustanovi;
- kandidat na tem študiju pridobi uradno formalno javno veljavno raven izobrazbe, za katero bo prejel javno veljavno spričevalo;
- kandidat ne odhaja na študij v tujino preko programov akademskih izmenjav;
- ne gre za skupne študijske programe (Joint Degree Program), torej študijske programe za pridobitev izobrazbe, ki jih visokošolska ustanova sprejme in izvaja skupaj z eno ali več visokošolskimi ustanovami, če ima katerakoli izmed sodelujočih ustanov sedež v Republiki Sloveniji;
- ne gre za študijske programe, pri katerih je možno del obveznosti opravljati v Republiki Sloveniji;
- oblika študija je redni študij s polno študijsko obremenitvijo glede na število ur študijskih obveznosti ali študijskih kreditov;
- oblika študija ni študij na daljavo;
- kandidat bo v času študija prebival v tuji državi, v kateri se izvaja izobraževanje;
- kandidat od začetka študijskega leta študija, za katerega sofinanciranje se prijavlja, ne bo v delovnem razmerju oziroma ne bo opravljal samostojne registrirane dejavnosti v Republiki Sloveniji ali v tujini in tudi ne bo vpisan v evidenco brezposelnih oseb pri Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje ali pristojnem organu v tujini;
- sredstva bodo upravičenci dobili izplačana po predložitvi potrdila o uspešno opravljenem letniku.

3. Višina zneska sofinanciranja študija znaša:

- za prvi letnik največ 2.000 evrov,
- za drugi letnik največ 2.200 evrov,
- za tretji letnik največ 2.400 evrov,
- za četrti letnik največ 2.600 evrov,
- za peti letnik največ 2.800 evrov.

Če zagotovljena sredstva zaradi večjega števila upravičencev ne zadoščajo za sofinanciranje študija v višini, kot so opredeljena zgoraj, se zneski sorazmerno zmanjšajo.

4. Razpisna dokumentacija, višina razpoložljivih sredstev in roki:

Razpisna dokumentacija je dostopna na spletni strani Občine Mengeš (pod rubriko Objave/Razpisi – Razpisna dokumentacija, Javni razpis št.: 609-7/2020-2 in v tajništvo Občine Mengeš.

Sredstva za sofinanciranje študija v tujini so zagotovljena v proračunu Občine Mengeš na PP 19021 v višini 5.000,00 evrov.

Prijavitelj mora svojo vlogo za prijavo na javni razpis predložiti v zaprti ovojnici z oznako »Ne odpiraj – Javni razpis za sofinanciranje študija v tujini, št.: 609-7/2020-2 na naslov: **Občina Mengeš, Slovenska cesta 30, 1234 Mengeš**, najkasneje do: **13. oktobra 2020 do 12.00 ure. Vloga se šteje kot pravočasna tudi, če je oddana na pošti kot priporočena pošiljka v roku, ki je zgoraj naveden (upošteva se datum in ura navedena na poštnem žigu).**

O izidu javnega razpisa bodo vlagatelji predvidoma obveščeni v roku 30 dni od datuma za oddajo vlog.

Pristojna oseba za dajanje informacij v zvezi z javnim razpisom:

Irena Kosec, tel. 01/7247106, elektronski naslov: irena.kosec@menges.si

Datum: 9. 9. 2020

Številka: 609-7/2020-2

**Franc JERIČ
ŽUPAN**

SERVIS LCD TV APARATOV

SHARP
KENWOOD
TELEFUNKEN
● BLAUPUNKT
FINLUX JVC
TOSHIBA
HITACHI

AVS AUDIO
VIDEO
SERVIS

SERVISNI PARTNER ZA SLOVENIJO

Telefon: 01 729 13 03

Telefon: 01 729 13 04

E-pošta: avs.menges@siol.net

Internet: www.sharp-servis.si

Hribarjeva ulica 38, 1234 MENGEŠ

Delovni čas: od 9.-12. in od 15.-18. ure

Življenje v starosti je lahko dejavno in izpolnjeno

Lani, meseca maja je Marija Štebe postala predsednica Društva upokojencev Mengeš. V društvo je prinesla svež veter, nove ideje in veliko energije, kar je za največje menseško društvo zelo pomembno. Združuje del prebivalstva v Mengšu, ki najbolj potrebuje povezovanje, druženje, aktivnosti in pomoč. Društvo želi zapolniti vrzeli, ki jih je sodobna družba ustvarila v škodo ljudi tretjega življenjskega obdobja.

Pomemben je dober odnos med vnuki ter dedkom in babico.

Preden se dotakneva tem, s katerimi se danes največ ukvarjate, mi prosim v nekaj stavkih zaupajte vašo življenjsko pot.

Rodila sem se na Viru pri Domžalah. Nato sem mladost preživela v Domžalah. Leta 1983 sem se z družino preselila v Mengeš. S Tomažem sem se poročila leta 1977 in nato sta se nama rodili dve hčerki. V Mengšu sva si zgradila hišo in leta 1983 smo se vsi skupaj preselili v Mengeš. Obe hčerki sta hodili v šolo v Mengšu. Jaz pa sem še vedno v službo hodila v Domžale, v OŠ Domžale. Učila sem razredni pouk od 1. do 5. razreda. Največji del svojega profesionalnega dela sem preživela v 4 oz. 5 razredu. Ob delu pa sem se na Pedagoški akademiji posvetila še študiju socialne pedagogike, kar mi je pri delu v razredu veliko pomagalo.

Od Domžal do Mengša ni daleč, pa vendar je vsak od krajev pustil svoj pečat v vašem življenju.

Glede na to, da sem bila bolj vpeta v Domžale, ki so moj rojstni kraj in kraj, kjer sem službovala, je Mengeš postal moj dom, kjer sem si ustvarila svojo družino. Tu sta obe hčerki hodili v šolo in spletla sem si mrežo prijateljev. Ker smo aktivna družina; sem zaprisežena pohodnica, kolesarka, rada plavam, tečem na smučeh, mi je Mengeš zelo všeč tudi kot izhodišče za pohode v naravo, na Mengeško kočjo, Rašico ... Če se le da se vsak dan povzpnem na Mengeško kočjo in potem naprej proti Dobenu in tako naredim 10 tisoč korakov ali več. Zdi se mi zelo pomembno, da človek v vsakem življenjskem obdobju skrbi za svojo kondicijo in tako posredno tudi za svoje zdravje. Okoli hiše imamo tudi vrt, na katerem pridelam svežo, ekološko zelenjavo, ki je za zdravo življenje tudi velikega pomena.

Danes ste zelo aktivna upokojenka. Koliko časa že?

V pokoju sem že sedem let.

In imate ogromno časa ...

Ravno nasprotno. Nikoli nimam časa, tako kot vsi upokojenci. Imam pet vnukov, med njimi so štirje fantje in eno dekle. Sem precej vpeta v njihovo varstvo. Poskušam jim zapolniti njihov čas, kadar me potrebujejo, z dejavnostmi, ki se mi zdijo pomembne za njihovo vzgojo. Pri tem vidim pomembno vlogo starih staršev. V tem, da navežejo pristen odnos z vnuki, da jim na neki način prenesejo svoje vrednote, svoj pogled na svet in življenje, da ohranjajo spomin na preteklost, na širšo družino.

Želimo, da bi se dejavnost društva razširila na druge generacije

Povezovanje generacij se danes počasi izgu- blja. V času mojih babic je bil ta odnos še zelo izrazit, v pozitivnem smislu, danes pa je vse to bolj na stranskem tiru. Kje je za vas pomen dobrega odnosa med starimi starši in vnuki?

Sem babi. Za mene je pomemben lep občutek, da se družina nadaljuje v naslednjo generacijo, da vnukom predam svoja spoznanja in modrosti, vedenje, kakšno je bilo življenje v moji mladosti. Po drugi strani pa tudi sama spoznavam, kako se spreminja življenje v naslednji generaciji. Pomembno je, da spremljaš svoje vnuke v njihovem razvoju, kako različna vzgoja različno vpliva na njihove vrednote in zanimanja.

Pomembno je, da tudi otrok vidi, da je starost lahko lepa, zanimiva in aktivna. Dedek in babica nimata vloge vzgoje, kot jo nudita starša. Več poudarka je na druženju, veselju, povezovanju, da razbremenita njihove starše. Stara starša morata svoje vnučke razvajati v pozitivnem smislu.

Ste predsednica največjega društva v Mengšu. Rekli ste, da vam je medgeneracijska povezanost pomembna. Kako to udejanjate preko društva upokojencev?

V naše društvo je vključenih 547 upokojencev, od tega je 370 žensk in 177 moških. Je pa v Mengšu še več tisoč upokojencev, ki jih vabimo, da se včlanijo v društvo. Glede medgeneracijskega sodelovanja bi rekla, da je vsako leto na tem večji poudarek. Želimo, da bi se dejavnost društva razširila na druge generacije. V okviru ZDUS-a (Zveza društev upokojencev Slovenije) je vsako leto več dejavnosti, ki podpirajo okolje medgeneracijskega sožitja.

Navedite kakšen primer povezovanja generacij, ki ste ga izvedli v vašem društvu.

V lanskem letu smo skupaj z OŠ Mengeš izvedli medgeneracijsko druženje pod imenom Simbioza giba. Z vsemi štirimi oddelki petega razreda smo izvedli štiriurno druženje na balinišču v Mengšu. Tam so naši člani predstavili pravila balinanja in metov. Nato so otroci tekmovali med seboj. Vsi so bili navdušeni. Nekaj učencev je celo izrazilo željo, da bi se včlanili v Balinarski klub. Šola je zelo naklonjena sodelovanju in vedno prisluhnejo našim idejam. Želimo si, da bi učencem tudi v prihodnje predstavljali dejavnosti društva. Želimo, da otroci spoznajo, da lahko tudi oni prispevajo svoj del v življenje starostnikov, predvsem na področju pohodov v naravo, kuharskih dejavnosti, ročnih spretnosti, kot je kvačkanje, pletenje in podobno. Teh možnosti je zelo veliko.

Društvo upokojencev v Mengšu ima kar veliko dejavnosti. Katere med njimi prav posebej izstopajo?

Trenutno poteka v društvu trinajst različnih dejavnosti in ocenjujem, da je v njih aktivnih okoli 150 upokojencev. Najbolj množične so gibalne dejavnosti, kot so kolesarjenje, pohodništvo, balinanje, telovadba in avtobusni izleti. V zadnjih dveh letih se je nabor ponujenih aktivnosti zelo razširil. Dodali smo učenje angleščine, računalniške tečaje, rokodelske delavnice, dramsko recitacijski krožek, vsak mesec preberemo eno knjigo, ki nam jo prijazno svetuje knjižničarka Barbara Osterman in se o knjigah pogovarjamo, imamo medsebojno druženje s pogovori, v katerih ljudje izpostavijo svoje težave in iščejo rešitve. Imamo tudi družabna srečanja s plesom, ki potekajo enkrat mesečno. Trudi pa se tudi skupina, ki se ukvarja z igro Križem kražem.

Imamo FB stran. Rada bi povabila člane, ki znajo, da nam pomagajo ustvariti spletno stran društva.

Zanima me, ali je udeležba na vaših dejavnostih kaj odvisna od spola?

Uravnotežene so gibalne dejavnosti, pri drugih dejavnostih pa prevladujejo ženske. Želeli bi si bolj uravnoteženo zastopanost.

Katere dosežke vaših članov bi izpostavili?

Vsekakor bi pohvalila pohodnike. Od leta 2014 vodi to dejavnost Anton Janežič in se je veliko naredilo. Prehodili so 907 km dolgo Jakobovo pot, kulturno pot sv. Martina, dolgo 550 km, Marijino romarsko pot s 400 km ter pot sv. Eme s 667 km. O teh poteh so naredili 25 filmov, ki sta jih posnela Ivanka Vodnik in Anton

Želja je po novih članih in aktivnem sodelovanju.

Janežič. Skupaj je bilo tako prehojenih več kot 2500 km po Sloveniji. To pa je že izjemen dosežek, ki nakazuje na to, da upokojenci nismo nemočni in zapečkarji. Želimo si, da bi bilo življenje v tretjem življenjskem obdobju dejavno, izpolnjeno. To pa lahko dosežemo le s skrbjo za fizično in duhovno plat življenja.

Zelo aktivni so tudi kolesarji, ki jih vodita Brane in Ivanka Roudi. Od aprila do oktobra prekosarjajo 30 do 40 km vsako sredo. V zimskem času pa izvajajo pohode.

Balinarji balinajo trikrat na teden po dve uri, imajo turnirje v Mengešu in širšem slovenskem prostoru. Dejavnost vodi Majda Ficko.

Zelo aktivni smo izletniki, saj vsako leto izpeljemo deset izletov po Sloveniji in sosednjih državah, kot so Avstrija, Italija, Hrvaška. Dejavnost vodim jaz in mi je v veliko veselje. Spoznavamo kraje, njihovo kulturo in zgodovino. Na koncu pa se ob dobri hrani poveselimo, zaplešemo in zapojemo.

Izpostavila bi tudi rokodelske delavnice. Zahvalila bi se Majdi Repnik, ki je samoiniciativno izpeljala delavnice za upokojence. Enkrat na teden se v prostorih društva dobiva vsaj deset članic, ki že uporabljenim materialom vdihnejo novo življenje. Večina izdelkov je povezanih s prazniki in jih lahko občudujete tudi v oknu na sedežu društva.

Zahvalila bi se tudi mengeški knjižničarki Barbari Osterman, ki že dve leti vodi računalniške tečaje in na ta način pomaga približati informacijsko tehnologijo starejšim.

Zgled je tudi Urška Stritar, ki je na novo priseljena Mengšanka, začutila je potrebo po udeleževanju in kreiranju mengeškega vsakdana. Uvedla je dve dejavnosti – branje knjig in pogovor o prebranem in druženje s pogovorom.

Dramsko recitacijska skupina, ki jo vodi Matjaž Repnik, je popestrila naša družabna srečanja ob miklavževanju in pustu s krajšima recitaloma, primernima praznovanju, in sodelovala na javni radijski oddaji Prizma optimizma.

Učenke pri angleščini, ki jo vodi Marjanca Šušteršič, že dobro govorijo angleško in so neverjetno zagnane. In še bi lahko naštevale. Nikoli ne mirujemo.

Kdo pri vas vodi delavnice in aktivnosti?

Vsi, ki vodijo dejavnosti našega društva, so člani društva, ki imajo določena znanja ali spretnosti. Vsi vodje dejavnosti svoje delo opravljajo prostovoljno in volontersko.

Društvo upokojencev povezuje starejše. Lahko ocenite, kolikšna je povprečna starost vaših članov, ali se spreminja članstvo skozi leta?

Društvo upokojencev Mengeš:

- Trdinov trg 14, Mengeš
- Ustanovljeno leta 1953
- 547 članov
- 150 aktivnih članov
- Povprečna starost med 75 in 80 let

Povprečna starost naših članov je med 70 in 80 leti. Kar nekaj pa jih je, ki so že dopolnili 90 let. Članstvo je zelo stabilno, saj se vsako leto včlani okoli 20 novih in prav toliko jih umre in izstopi. Bi si pa zelo želeli, da bi društvo postalo krovna organizacija za vse, ki gredo v pokoj. Tako bi novi upokojenci prenesli svoja znanja na druge člane društva in še bolj obogatili osnovni nabor dejavnosti.

Kje vidite zadržke, da ni še več zanimanja za aktivno članstvo v času, ko ljudje postanejo upokojenci?

Mlajši upokojenci so večinoma zelo vitalni in morda ne čutijo potrebe včlaniti se v društvo upokojencev. Jih pa toplo vabimo v našo sredino, da pomladimo svoje vrste, da razširimo dejavnosti na nova področja, zanimiva tudi zanje. Novi člani bi prinesli nov veter v naše društvo.

Katere nove dejavnosti pa bi si še želeli ponuditi članom?

Želeli bi ustanoviti pevski zbor in zato iščemo zborovodjo. Prav tako je želja po učenju družabnih plesov oz. plesov v vrsti. Zato prav tako iščemo plesnega učitelja. Razmišljamo o zeliščarski skupini, ki tudi nima vodje, nekoga, ki pozna zdravilna zelišča in kako jih uporabljati. Radi bi, da bi spodbudili upokojence, da bi predlagali, česa si želijo, kaj bi jih še zanimalo. V ta namen smo na steno pri vhodu v društvo obesili poštni nabiralnik, kjer zbiramo nove predloge, želje ... Lahko pa nam pišete tudi na elektronski naslov du.menges@gmail.com.

Sprejeli ste me v društvenih prostorih na Trdinovem trgu 14. Ali ti prostori zadostijo vašim potrebam glede na veliko število dejavnosti?

Vse dejavnosti težko izvedemo, ker nimamo ustreznih prostorov. Obstoječi prostori so majhni in neprimerni. Sicer pa gostujemo po Mengšu. Mislim, da je skrajni čas, da tudi DU Mengeš dobi svoje prostore. Leta 2023 bomo praznovali 70. obletnico ustanovitve društva, tako da apeliram na Občino Mengeš in župana g. Franca Jeriča, da se v Mengšu poiščejo in uredijo primerni prostori za DU Mengeš. Želeli bi si svoje prostore, v katerih bi lahko izvajali dejavnosti z večjim številom udeležencev. Moja vizija je, da bi imeli tudi svoj vrt, ki bi omogočal druženje zunaj. Prav tako pa izmenjavo vedenj

o vrtnarjenju ter možnosti prenašanja na druge generacije. Obstoječa najemnina je visoka in sredstva pridobljena s strani občine v veliki meri porabimo prav za najem prostorov in poplačilo stroškov, ne pa za dejavnosti.

Kje kot predsednica vidite vizijo ali bolje, poslanstvo Društva upokojencev.

Društvo naj bi postalo prostor, kjer naj bi vsakdo zadovoljil svoje potrebe po druženju, pogovorih, po osvajanju novih vsebin, znanj. Da aktivno preživi svoj prosti čas in po svojih močeh prispeva k dogajanju v svoji sredini in kraju. Društvo mora nuditi tudi pomoč tistim upokojencem, ki so pomoči potrebni, ker sami ne zmorejo več in nimajo nikogar, ki bi jim pomagal. O teh ljudeh vemo premalo. Sklenili smo, da bomo z letom 2021 vzpostavili skupino poverjenikov, ki bo imela nalogo, da na terenu prepozna težave upokojencev in jim potem poskušamo pomagati.

Na katerem področju vidite prihodnost vašega delovanja in danes še zeva vrzel?

Slej ali prej bomo morali vzpostaviti mrežo Starejši za starejše. Zato bomo morali izobraziti prostovoljce, ki bodo usposobljeni za to pomoč. Na občinski ravni moramo povezati vsa društva v tej mreži, ki jo že danes sestavljajo Karitas, Rdeč križ, Inštitut Antona Trstenjaka, Krekovo središče in skupina za preprečevanje padcev. Veliko jih je, ki delujejo vsak na svojem področju, tesnejše povezave pa ni. Naj tu oznamim, da bo v okviru Krekovega središča 2 fizioterapija Reven 19. oktobra 2020 izvedla brezplačno delavnico pravilne telesne drže. Kje bo delavnica potekala, bomo sporočili naknadno v Mengšanu in v oglasni omarici.

Spodbujanje medsebojne komunikacije nam je pomembno.

Kako se spopadate z epidemijo. Je ta popolnoma ustavila vaše delo ali pa se vam je uspelo prilagoditi?

Od letošnjega februarja do maja so bile vse dejavnosti ustavljene. Bilo je preveč neznank glede boja proti okužbi. Z majem, ko so bile znane prve informacije o pravilih obnašanja, smo se odločili, da gremo naprej, da najprej vzpostavimo dejavnosti, ki potekajo na zunanjih površinah. Najprej so začeli kolesarji in balinarji, potem pa so jim sledili pohodniki. V avgustu smo izvedli prvo družabno srečanje v športnem parku Topole in turistični izlet v Beljak ter se povzpeli na vrh Dobrača na skoraj 2000 m višine. Na vrh se je povzpelo 13 upokojencev. Izlet je izvedla turistična agencija Loka Turist. Vse dejavnosti potekajo po priporočilih NIJZ.

Leta 2023 bomo praznovali 70. obletnico ustanovitve društva, tako da apeliram na Občino Mengeš in župana Franca Jeriča, da se v Mengšu poiščejo in uredijo primerni prostori za DU Mengeš

Nosimo maske, razkužujemo roke in upoštevamo varnostno razdaljo, ker se zavedamo nevarnosti virusa, ki je še premalo raziskan, da bi bili lahko mirni. Počasi bo treba življenje spraviti v ustaljene tirnice in se naučiti živeti z virusom.

V času prvega vala epidemije tudi vaše društvo ni sedelo križem rok. Sodelovali ste pri izdelovanju mask.

Ko je Občina pozvala društva k izdelavi mask, je društvo upokojencev takoj pristopilo. Pet naših članic tudi rokodelk je cel teden izdelovalo maske za vsa mengeška gospodinjstva. Izdelale smo 10 tisoč mask. Veseli smo, da so mengeška gospodinjstva med prvimi dobila maske, ki jih je bilo v tistem času skoraj nemogoče dobiti.

Ob koncu bi se rada zahvalila vsem sodelavcem, še posebej podpredsednici Mileni Aleš, brez nje bi nam večkrat trda predla, tako pa je s svojo neustavljivo energijo vedno našla rešitev. Vodjem dejavnosti, ki soustvarjajo delovanje društva. Občini Mengeš za finančno podporo, da društvo lahko deluje, gospodarjema Ivanu Škufci in Francu Šinkovcu, poslovni sekretarki Ivanki Roudi in tajnici društva Metki Blejc. DU Mengeš je društvo, ki goji prijateljske, tople odnose, vsakdo lahko najde kaj zanimivega za svoje telo in dušo, ali da pobudo za kaj novega. Društvena pisarna je odprta vsak četrtek od 9. do 12. ure. Vabljeni vsi mengeški upokojenci, da se pridružite in prinesete novo energijo, nove ideje, novo moč. Letna članarina znaša le 12 evrov.

Besedilo in foto: Edvard Vrtačnik

Tudi na Dobenu umirjeno

Poletno zatišje in mrtvilo, ki v juliju in avgustu objame deželo in dobršen del naše izmučene zemlje, se je naselilo tudi na Dobenu. Poleg običajnega, lagodnega dopustniškega razpoloženja je letos za dodatno mrtvilo poskrbela še korona. Vsa uradna (1) in neuradna društva na Dobenu v glavnem spijo, tako da se srečanja in druženja večinoma dogajajo zgolj neuradno in slučajno. A treba je priznati, da to marsikomu tudi ustreza, ni treba zapisnikov, ni nepotrebnih komentarjev: »... in kaj bi, če bi in kaj če ne bi ...«.

17. julija so bili sanirani trije posedki ceste na Zgornjem Dobenu, ki so ovirali kolikor toliko nemoteno vožnjo na tem odseku. Dela so izvedli delavci Gorenjske gradbene družbe.

No, kljub poletnemu zatišju pa se je v kraju dogajalo oziroma se dogaja kar nekaj aktivnosti, ki jih je treba omeniti. S tem ne mislim le akcijske ponudbe ocvrtega piščanca in pečениh rebrc v kmečkem turizmu Blaž in ribjega dne v Dobenskem hramu, kar privabi precej dodatnih obiskovalcev v naš kraj, saj je ponudba res odlična.

Ker je občina za letos Dobenu, kljub potrebnim celovitejšim prenovam nekaterih cest v naselju, zaradi drugih občinskih prioritet namenila manj sredstev, so bili 17. julija sanirani le trije posedki ceste, na Zgornjem Dobenu, ki so ovirali kolikor toliko nemoteno vožnjo na tem odseku, dela so izvedli delavci Gorenjske gradbene družbe (GGD). Ta dan je bila tudi popolna zapora tega dela ceste med 7.30 in 17. uro, kar pa ni prizadelo prebivalcev tega odseka, ker je bilo obvestilo o zapori posredovano pravočasno.

V začetku poletja smo na Dobenu postali bogatejši tudi za dve občestni ogledali, ki prispevata k varnejši vožnji na najnevarnejših ovinkih.

Poletne plohe in nevihte so bile tudi pri nas kar radodarne in so še dodatno prispevale k bujni rasti rastlinja ob cestah v naselju in ker delavcem GGD, ki skrbijo za odstranjevanje vejevja in grmičevja ob cesti, ki ovira varen promet, nikakor ni uspelo priti dlje od KT Blaž, so vaščani in člani VO pod Francetovim vodstvom in s pomočjo njegovega vsestranskega traktorja sami počistili rastlinje, ki je že oviralo varno vožnjo na nekaterih cestnih odsekih.

Poletje se bliža koncu, tudi vreme se temu prilagaja in kmalu se bo začel normalen delovni ritem, otroci v šolo, starši v službo, vmes pa še korona telovadba, maske gor, maske dol. Tudi na to smo se že navadili, nekaterim so maske morda celo všeč, saj so postale modni hit z različnimi dizajni in vzorci, da jih sploh ne snamejo več.

Besedilo in foto: Tone Vidrgar

Na cilju je mogočno zadonela Oj, Triglav moj dom.

Mengeška godba na Triglavu

V soboto, 5. septembra, je pri Aljaževem stolpu na vrhu našega najvišjega vrha mogočno zadonela Oj, Triglav moj dom v izvedbi Mengeške godbe. Godbenicam in godbenikom je končno uspel dolgo načrtovan in zaželen podvig.

V petek, 4. septembra, se je odprava godbenikov z vodniki Planinskega društva Janez Trdina Mengeš in nekaj članov v spremstvu v zgodnjih jutranjih urah od Rudnega polja na Pokljuki odpravila proti Kredarici. Pot nas je vodila po zelo razgibanem terenu mimo Vodnikovega doma. Zastavljeni cilj dneva smo hitro in uspešno dosegli, potem pa so nas čakale druge "vaje". Po kosilu smo se že pripravili na prvi nastop. Z nami je namreč šel tudi menceški župnik Marko Košir, ki je pred kapelico na Kredarici daroval sv. mašo, godbeniki in godbenice pa smo poskrbeli za glasbene vložke in spremljavo. Dogajanje smo v živo predvajali preko YouTubea in Facebooka. Nato smo zunaj priredili še krajši koncert. Več planincev nam je povedalo, da se nas je slišalo vse do Planike. Tudi zvečer nam ni manjkalo energije in glasbene vne-me. Z igranjem smo popestrili večer navzočim planincem, nato pa polni pričakovanj, kaj nam bo prinesel naslednji dan, popadali v postelje. Dan finalnega vzpona do Aljaževega stolpa smo začeli že pred 6. uro zjutraj. Po zajtrku smo se z inštrumenti na ramenih, zastavami, maskoto backom in drugimi pripomočki odpravili proti vrhu, kamor je uspelo priti prav vsem. Na zasneženem vrhu je zadonela Mengeška in druge domače skladbe. Med igranjem smo imeli čudovit razgled, saj nam je bilo vreme res naklonjeno. Po uspešnem sestopu nam je na Kredarici predsednik Gregor Žun, ki je prevzel večji oziroma glavni del organizacije, podelil spominske medalje, ki jih je za nas pripravil Primož Jeretina. Do izhodišča smo prijetno utrujeni, a nadvse srečni, prispeli okoli osme ure zvečer.

Godbeniki in godbenice smo resnično veseli, da nam je načrtovani podvig "z inštrumenti na Triglav" po dolgih letih končno uspel. Nanj smo se intenzivno pripravljali zadnjih nekaj mesecev, ko smo skupaj obiskali več okoliških vrhov, za glasbeno kondicijo pa smo odigrali nekaj zasebnih nastopov na rojstnih dneh.

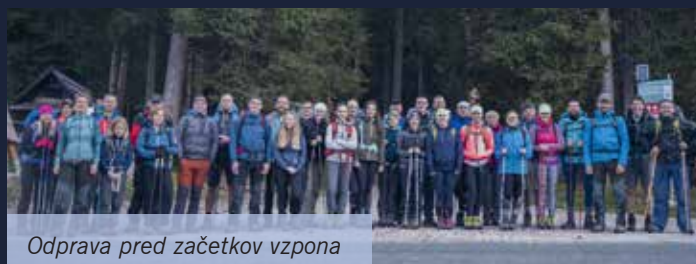
Prav posebna zahvala vodji odprave Boštjanu Borštarnju, vodnikom in članom PD Janez Trdina Mengeš za varno in strokovno vodstvo, župniku Marku Koširju ter vsem spremljevalcem in posameznikom, ki

so kakorkoli pripomogli k uspešni izvedbi letošnjega špila na najvišji nadmorski višini do zdaj.

Nepozabno doživetje si lahko v sliki in video povzetkih ogledate na naši spletni strani ali Facebook strani Mengeška godba.

Besedilo: Maja Keržič

Foto: Jaka Korenjak in godbeniki

Odprava pred začetkov vzpona

Mengeški godbeniki na poti proti Triglavu

Priprave na sv. mašo pred kapelico na Kredarici

Mengeška godba je osvojila Triglav

Celotna odprava na cilju

Špil na Kredarici

Igranje na Kredarici ali kolekcija pohodniških majic Triglav 2020 se postavi na ogled

Marš proti Triglavu

S Kredarice smo se z inštrumenti odpravili proti vrhu Triglava

Kapelnik Dimitrij s tubo med fotografiranjem godbenikov

Na vrhu je naš dolgoletni trobentač Franc Žun zaigral Prelepo Gorenjsko

PGD Loka pri Mengšu v mesecu juliju in avgustu 2020

Tudi v juliju in avgustu je bilo dokaj umirjeno glede aktivnosti v društvu. Ob vsakodnevih novicah glede širjenja koronavirusa v domovini in po svetu, smo oziroma ste se ubadali predvsem, kako preživeti dokaj vroče dni.

Gašenje vozila v Topolah

Nameščanje ponjave

V preteklih letih so bili meseci od maja pa do pozne jeseni v gasilstvu dodobra zapolnjeni z različnim druženjem tako na tekmovanjih kot tudi na prireditvah, ko so posamezna društva proslavljala jubilejne dogodke. V sedanjih razmerah, ko je vse podrejeno ohranjanju varnosti glede prenosa virusa, pa je vse to odpadlo. Prav tradicionalne veselice so bile za številna društva pomemben vir financiranja. Tako bodo tudi gasilske blagajne marsikje občutile sušo ter tako manko sredstev za nakup nove oz. zamenjavo opreme in zaščitnih sredstev. Kot v drugih gospodarskih panogah, se bomo tudi gasilci morali prilagoditi novim razmeram.

Prava operativna dejavnost se je pojavila v zadnji tretjini meseca julija.

V petek, 24. julija, smo bili ob 2.49 preko ReCO Ljubljana obveščeni o požaru vozila na avtobusnem postajališču pri Topolah, na regionalni cesti Moste–Mengeš. V nekaj minutah smo izvozili z vozilom GVC16/25 in šestčlansko posadko. Ob prihodu na kraj sta požar že gasili najprej prispeli enoti PGD Topole in PGD Mengeš. Zaradi narave dogodka, saj je bila v gorečem vozilu najdena preminula oseba, so nadaljnje postopke opravile ustrezne pristojne službe.

Tik pred koncem meseca je bilo kar nekaj posegov za odpravo posledic neurja z močno točo, ki je prizadelo območje občine Domžale.

V sredo, 29. julija, se je nad širšim območjem razbesnelo neurje s točo, kar je povzročilo veliko materialne škode. Tokrat je največji bes narave občutilo območje občine Domžale. Za-

Intervencija ob gašenju vozila

radi obsežnega območja, kjer so bile poškodovane predvsem strehe objektov, smo bili okrog 23. ure preko Štaba CZ Občine Domžale in GZ Mengeš zaproseni za pomoč pri odpravi posledic neurja oz. pri zaščiti na objektih, ki jih je prizadelo neurje. Na pomoč smo se odzvali z vozili GVC 16/25 in GVM-1 ter osmimi operativnimi gasilci. Zbirno mesto za vse ekipe je bil CZR Domžale, od koder smo bili napolnjeni v gosto poseljen del Domžal (Gostičeva ulica), kjer so že posredovali gasilci PGD Ihan. Na delovišču smo s skupnimi močmi s folijo zaščitili tri močno poškodovana ostrešja. Čeprav so bila slednja dokaj položna, pa smo si morali zaradi zagotovitve osnovne varnosti pri delu pomagati z uporabo več manevrov vrhne tehnike, saj so bila ostrešja v izjemno slabem stanju. Salonitna kritina je bila zaradi starosti dokaj nevarna, zato je v skrbi za varnost posredovalcev delo potekalo zelo počasi. Z delom smo zaključili v zgodnjih jutranjih urah ter se odpravili na nujen počitek.

Na prizadetem območju je še vedno veliko število močno poškodovanih ostrešij, ki bodo potrebovala vsaj začasno sanacijo v prihajajočih dneh. Natančnejši podatek bo na voljo po ogledu in natančnejšem popisu stanja na terenu. Nadaljnje posredovanje bo steklo v priho-

dnjih dneh. Ob tem je treba razumeti, predvsem s strani oškodovancev, da morajo enote delati po s strani vodstva zastavljenem načrtu in vrstnem redu, saj lahko le tako zagotovimo zadovoljiv način pomoči najbolj potrebnim.

V četrtek, 30. julija, smo bili preko ReCO Ljubljana obveščeni o poškodovani strehi na Gasilski cesti 33 v Loki pri Mengšu. Po prihodu na kraj smo objekt pregledali in ugotovili, da je do vdora vode prišlo zaradi drugih dejavnikov, saj streha ni bila poškodovana. Intervencije smo se udeležili z osmimi operativnimi gasilci in voziloma GVC 16/25 ter GVM-1.

V petek, 31. julija, smo bili ob 15.30 aktivirani v občino Domžale na odpravljanje posledic neurja. Po prihodu na zbirno mesto v CZR Domžale smo bili razporejeni na stanovanjsko hišo na Murnovi ulici 5. Streho smo prekrili s folijo. Intervencije smo se udeležili s sedmimi operativnimi gasilci in vozilom GVC 16/25.

Zanimiv avgust

V soboto, 1. avgusta, smo bili ob 7.15 znova aktivirani v občino Domžale na odpravljanje posledic neurja. Po prihodu na zbirno mesto smo bili razporejeni na stanovanjsko hišo na Rojski cesti 15. Streho smo prekrili s strešniki in folijo. Po končani sanaciji je na zbirnem

Uporaba vrvne tehnike pri delu na strehi

Močno poškodovana streha

Osnovna zaščita poškodovane strehe

Zadovoljna ekipa po opravljenem delu

Ob požaru na Erjavčevi ulici

mestu sledila malica. V nadaljevanju smo bili razporejeni na pomoč enoti v vas Rača. Na kraju nas je pričakal gospodarski objekt z močno poškodovano ter strmo streho. Ker bi bilo posredovanje na taki strehi prenevarno, je bila sprejeta odločitev, da se streho sanira s pomočjo gasilske avtolestve ter dvižne ploščadi. Naša enota je bila poslana nazaj na zbirno mesto. Intervencije smo se udeležili s šestimi operativnimi gasilci in vozilom GVC 16/25 ter štirimi gasilci PGD Topole z vozilom GVV-2. Prav tako v soboto, 1. avgusta, smo s strani naše članice dobili obvestilo, da potrebuje pomoč pri sanaciji strehe. Na strehi smo zamenjali poškodovane strešnike. Sodelovalo je šest gasilcev.

V petek, 14. avgusta, smo bili ob 13.50 preko ReCO Ljubljana obveščeni o nenadzorovanem kurjenju ob obvoznici, med rondoji, v Mengešu. Še pred našim izvozom s petimi operativnimi člani, smo po radijski postaji od enote PGD Mengeš prejeli informacijo, da gre za požar manjšega obsega. Po posvetu z ReCO Ljubljana smo ostali v pripravljenosti v gasilskem domu.

V soboto, 22. avgusta, smo bili ob 20.27 preko ReCO Ljubljana obveščeni o požaru na Gasilski cesti v Loki pri Mengešu. Izvozili smo z voziloma GVC 16/25 in GVGP-1 ter desetimi gasilci. Ker prijavitelj ni navedel točne lokacije, smo morali pregledati širše območje Loke pri Mengešu. Odkrili in pogasili smo manjše kurišče ob cesti, v bližini hiše ob Testenovi ulici. Sodelovali so tudi gasilci PGD Mengeš in Topole.

V torek, 25. avgusta, smo bili ob 12.51 preko ReCO Ljubljana obveščeni o požaru v garaži na Erjavčevi ulici v Mengešu. Izvozili smo z voziloma GVC 16/25 in GVGP-1 ter desetimi gasilci. Ob prihodu na kraj je bil objekt popolnoma v ognju. Požar, ki je zajel objekt na vrtu, smo pogasili skupaj z gasilci PGD Mengeš in PGD Topole. Z združenim posegom smo preprečili širjenje požara na stanovanjsko hišo in sosednje objekte. V požaru sta bili poleg samega objekta uničeni in požgani tudi toplotna črpalka ter smreka na sosednjem vrtu.

Besedilo: Miro Urbanc
Foto: PGD Loka pri Mengešu

Nacionalni mesec skupnega branja

"Tisti, ki berejo, vidijo dvakrat dlje," pravi Meander. V Sloveniji številne ustanove, ki skrbimo za bralno kulturo in razvoj bralne pismenosti, že desetletja pripravljamo različne dejavnosti. Tudi letos se je Knjižnica Domžale pridružila projektu Nacionalni mesec skupnega branja /NMSB/, ki spodbuja branje kot vrednoto pri vseh generacijah bralcev. V tem času pripravljamo bralnospodbujevalne akcije in tako na najrazličnejše načine spodbujamo otroke, mladino in odrasle k branju.

NMSB se pridružuje evropski bralni kampanji EURead (Evropa bere), ki povezuje že obstoječe bralne aktivnosti po vsej Evropi z namenom dviga zavesti o pomembnosti izobraževanja in pismenosti v zgodnjem otroštvu. Skupni cilj kampanje je dati vsakemu državljanu možnost postati bralec in polno sodelovati v evropski družbi. V skladu z enim od ciljev pobude EUReads /Evropa bere/ vas pozivamo, da se nam pridružite pri 15 minutah tihega ali glasnega branja na dan.

Si želite popestriti dneve in se odklopiti od sveta, se sproščeno družiti ob knjigah? Pridružite se skupini bralnih navdušencev in z njimi delite nepozabne bralne vtise! V Knjižnici Domžale in njenih enotah pripravljamo srečanja bralnih skupin. Vabimo vas, da se nam pridružite.

Želimo si, da bi brale vse generacije. V okviru Evropskega tedna športa in Nacionalnega meseca skupnega branja vas vabimo v Knjižnico Domžale. Za lažjo izbiro dobrih knjig smo pripravili priporočilne sezname. Berite z nami! Pridružite se projektu Športna bralna značka ter Prestopanje meja: medgeneracijsko branje. Seznam gradiva za zgornja projekta najdete na spletu.

Besedilo: Barbara Ahačič Osterman

V učilnici v naravi

Zabavno plesni teden Društva AIA

Letošnje razmere so nas spodbudile, da smo tradicionalni tabor izpeljali na drugačen, unikaten način, ker je bila želja mladih po taboru zelo velika. Izpeljali smo ga inovativno kar doma in tako v program vključili še raziskovanje Slovenije.

Aktivno učenje na zunanjih površinah

V okviru projekta Erasmus+ (Job shadowing) na temo Aktivno učenje na zunanjih površinah, sva učiteljica Majda Hočevar Pleško in psihologinja Veronika Bajuk obiskali osnovne šole v Španiji. V mesecu marcu sva odpotovali v Granado, kjer so naju gostile tri ustanove: Colegio Ave Maria Casa Madre, Colegio San Isidoro in Colegio Juan XXIII Cartuja.

Sprejeli so naju zelo prijazno in gostoljubno. S svojo odprtostjo so naju seznanili s svojim izobraževalnim sistemom, metodami učenja, učinkovitimi načini poučevanja, kulturo in zgodovino.

V šolah sva vsak dan prisostvovali pouku v učilnicah in na prostem. Opazovali sva prostore šol, kotičke za različne dejavnosti v učilnicah, telovadnice, učilnice v naravi. Izmenjavali smo izkušnje in primere dobre prakse. Radovedno so nama prisluhnili, ko sva jim predstavljali našo deželo, naš kraj Mengeš in našo osnovno šolo.

Pridobili sva več dobrih in učinkovitih idej za aktivno učenje na zunanjih površinah, ki bi jih lahko vnesli v okolico naše šole. Z učilnicami v naravi bi lahko popestrili pouk, pridobili znanje na drugačen način. Pouk na prostem omogoča aktivno vključevanje učencev v pedagoški proces (raziskovanje, opazovanje, reševanje različnih problemov), povezovanje različnih vsebin z različnimi predmetnimi področji, razvijanje socialnih in fizičnih spretnosti ter možnosti za ustvarjalno mišljenje.

Vrnili sva se polni vtisov, obogateni z novimi spoznanji, ki so nama zdaj v izziv, da jih posredujeva naprej, saj nam odlična lokacija osnovne šole v Mengšu ponuja možnost in izhodišče za uresničitev pouka na prostem.

Besedilo in foto: M. Hočevar Pleško in V. Bajuk

Zahvala našim gostiteljem

Od 3. do 8. avgusta smo preživeli obarvan teden s plesom, izleti in raznolikimi zabavnimi večeri. Dopoldneve smo izkoristili za plesne treninge, na katerih smo spoznavali različne plesne stile pod vodstvom mentoric Sanje Tomšič, Tee Vuga in Eve Bauer. Tudi ustvarjalni smo bili na zanimivih ustvarjalnih delavnicah in izdelovali vse od lovilcev sanj, pa do antistresnih žogic ...

Popoldnevi pa so bili namenjeni izletom, tako smo si ogledali center Ljubljane in iskali uganke v Escape roomu – The Key. Ogledali smo si Bled in se spustili s sankami na Straži. Sledil je tudi ogled Bohinja in sproščanje v Aqua parku, kjer smo si malce utrujeni odpočili od intenzivnega tedna. Poleti pa seveda ne gre brez morja, tako smo za en dan »skočili na morje« in skakali s pomolov v Portorožu. Zvečer je sledil še »Movie night«, na katerem smo imeli najprej disko, nato pa ustvarili kino kar v Mladinskem centru.

Tabor smo zaključili z iskanjem skritega zaklada po Mengšu, ki nas je pripeljalo do prostora za piknik ŠD Loke pri Mengšu, tako smo s piknikom in igranjem nogometa z zorbing žogami poskrbeli za super zaključek našega druženja.

Tokrat se je razmeram prilagojen tabor izkazal kot odlična nova izkušnja, predvsem pa so bili navdušeni udeleženci, plesalci pa tudi pripravljeni na novo plesno sezono. S septembrom namreč že začnemo s polno paro naprej s hip hop treningi, zato sprejemamo tudi nove vpise v plesne skupine.

Besedilo in foto: Sanja Tomšič

Odprtje demenci prijazne točke

V Zavodu usmiljenk – Domu svete Katarine smo danes odprli 220. demenci prijazno točko. Gre za projekt, ki ga izvaja društvo Spominčica, ki je namenjeno ozaveščanju o demenci. Dejstvo je, da gre za bolezen, ki je nepredvidljiva in zato se tako v domovih za starejše kot v domačem okolju pogosto srečujemo z dogodki, ki nam dajo misliti. Pomembno je, da smo do ljudi z demenco spoštljivi, potrpežljivi in se uživamo v njihov svet.

Zlato poroko sta na domačem vrtu praznovala Stane in Majda Golob

V mesecu avgustu sta zlato poroko na domačem vrtu praznovala Stane in Majda Golob. Za opremo prostora so poskrbeli domači, tako sinova kot vnuki in skupaj so pričarali pravo poročno vzdušje. Na praznovanju so navzoči govorili o sreči, radosti in veselju, ki ju spremlja na 50-letni skupni poti.

Navzoče je najprej pozdravila pesem Amazing Grace, ki jo je na trobento zaigral Franc Kompare. Sledila je poročna koračnica, ki je pospremila zlatoporočenca do oltarja, kjer sta Majda in Stane znova izmenjala zaobljube. Franc Jerič, župan Občine Mengeš, tudi matičar, je na kratko predstavil zakonca.

Majda Golob je odraščala v Sodražici, Stane pa se je rodil in odraščal v Mengšu. Majda se je veliko družila s sestrično, ki je bila na usnjarski-galanteriji Stanetova sošolka in ko je v peresnici Majdine sestrične zagledal Majdino fotografijo, si jo je želel spoznati.

Kmalu ko sta se spoznala, sta Majda in Stane postala par. Nato je leta 1970 na Magistratu v Ljubljani in v cerkvi v Mengšu sledila dvojna poroka. Po dveh letih se jima je rodil prvi sin Sandi in kmalu sta ugotovila, da je stanovanje, ki sta si ga uredila v hiši Stanetovih staršev, premajhno, zato sta začela graditi hišo. Drugi sin, Jure, se je rodil že v domači hiši. Danes imata oba sinova svoje družine, sin Sandi se je poročil z Barbaro in imata dva sinova, Maxa in Nejca, sin Jure pa se je poročil z Niko in imata sina Lenarta in hčerko Jono.

Na koncu obreda se jima je v kratkem nagovoru zahvalil za podporo društvenemu življenju v občini, ne samo z aktivnim sodelovanjem v izbranih društvih, temveč tudi z rednim udeleževanjem na dogodkih vseh društev. Majda in Stane sta se vsem navzočim zahvalila za udeležbo in da sprejemajo njuno ljubezen in spoštovanje: »Posebej sva ponosna, da tudi najina otroka gradita svoje življenje na ljubezni in da sta danes z nama, ko si izrekava svoj drugi DA, ko ponovno potrjujeva zvestobo srca.« Svoj nagovor sta zaključila z izjavo: »Ljubezen je lepa, ko vzklije, še lepša, ko se razvije, poroka pa ji daje veljavo, ki jo spremlja v zlahtnost pravo.«

Poročni slovesnosti sta zlatoporočenca prejela čestitke in začel se je glasbeni program, najprej je zapela Aleksandra Matan. Sledila sta pogostitev z lično izdelano poročno torto ter obisk presenečenja, glasbena skupina Kvatropirci. Z njihovim prihodom se je ozračje razgrela in začela se je prava poročna zabava, t. i. »po polnočno dogajanje«. Poročno slavlje so zaključili z mislijo na prihodnja leta sožitja in ljubezni.

Besedilo in foto: Tina Drolc

Predsednica Spominčice gospa Štefanija Lukič Zlobec je v nagovoru poudarila, kako pomembno je, da se ljudem z demenco znamo približati in z njimi komunicirati tako v domovih kot zunaj njih. Za tovrstno komunikacijo je potrebno permanentno izobraževanje tako zaposlenih v domovih in svojcev v domačem okolju.

Posebej lep kulturni program so nam tokrat pripravili Sorški orgličarji, ki že deset let igrajo na ta majhen, a izjemno zanimiv instrument, ki so ga včasih mladi fantje dobivali kot darilo ob birmi. Tako smo lahko prisluhnili venčku Avsenikovih melodij, vsem dobro znano Poletno noč in pesem iz filma Cvetje v jeseni.

Ob lepem vremenu so se nam na dvorišču pred domom pridružili še stanovalke in stanovalci Doma počitka v Mengšu in skupaj z nami praznovali za celotni kraj pomemben dogodek. Naj nas tovrstna druženja povezujejo tudi v prihodnje.

Besedilo: Klemen Jerinc

Foto: Jože Firm

HITRI SERVIS:
MENJAVA OLJA IN ZAVOR, POLNENJE
KLIMA NAPRAV TER ČIŠČENJE Z OZONOM

Steletova ulica 2, Mengeš | 041 776 900 | 01 723 72 89

Izlet mengeških upokojencev v Beljak in po Beljaški alpski cesti na Dobrač

Z velikim veseljem pišem o izletu mengeških upokojencev v Beljak in po Beljaški alpski cesti na Dobrač. Veselje je še večje zato, ker se nam je po večmesečnem mrtvilu, ki je vladalo zaradi koronavirusa, le uspelo organizirati in se odpraviti prelepi dogodivščini naproti. Skoraj je že kazalo, da bomo tudi ta izlet odpovedali, ker je število okužb spet naraščalo in ljudje pač niso želeli tvegati druženja v večji skupini, saj je možnost okužbe večja. A je 23 ljudi le vztrajalo do konca, do 27. avgusta, ko smo se odpeljali proti Avstriji. Verjamem, da nikomur od izletnikov ni žal, kajti preživeli smo čudovit dan v objemu vršacev, visokogorskih pašnikov in čistega gorskega zraka.

Skupinska slika z Dobračem v ozadju

Seveda smo že ob vstopu na avtobus vedeli, da bo izlet malo drugačen. Vsi smo imeli na obrazih maske in razkužili smo si roke. Sedeli smo lahko precej narazen, tako da smo v vseh pogledih zadostili priporočilom NIJZ. Na prvem postanku za kavo pa smo prebili zadrego in nazdravili vsem slavljencem, ki so v juliju in avgustu praznovali rojstni dan, jim voščili in zaželeli še veliko zdravja, sreče, lepih izletov in druženj.

Pot smo nadaljevali proti mejnemu prehodu Karavanke in brez težav prečkali mejo. Nobenega carinika, nobenega merjenja temperature. Juhuhu! Naš vodnik Venčeslav Kolar je bil navdušen in je še s toliko večjim žarom razlagal zgodovino in sedanost avstrijske Koroške, ki je seveda zaznamovana tudi z zgodovino Slovencev in Slovenije. In že smo zavili na 16 kilometrov dolgo Beljaško alpsko cesto, ki je speljana tako, da se ti ovinek za ovinkom odpirajo čudoviti pogledi na Julijce, Karavanke in Dolomite pa na alpske vrtove posute z rožami. Na cesti je 11 razglednih ploščadi, na katerih se odpirajo prečudoviti razgledi. Mi smo se ustavili na razgledni ploščadi nad slavno 400 metrov visoko prepadno steno Rote Wand ali Rdeča peč. Prepad je nastal s podorom gore ob potresu leta 1348, ko naj bi kar 150 milijonov kubičnih metrov materiala zgrmelo po pobočju v dolino.

Tako smo se pripeljali na parkirišče pred kočjo na 1732 metrov nadmorske višine. Nekateri so ostali pri kočji, se sprehodili po bližnjih pašnikih do ležalnikov, 13 pa nas je odšlo po lepi makadamski poti

proti 2167 metrov visokemu Dobraču (dob – hrast). Planinski čevlji in pohodne palice so nam prišle zelo prav in v uri in pol zložne hoje smo prispeli do najvišje točke z najvišje ležečima cerkvicama v Evropi. Pozvonili smo v slovenski cerkvici, naredili skupinsko sliko pri križu, občudovali Triglav, Jalovec, Mangart, Višarje, Viš in Montaž in še številne druge, v globini pa koroška jezera, spili pivo v zelo moderni koči tik pod vrhom in že je bil čas za odhod proti avtobusu.

Naslednji postanek je bil v Beljaku, ki velja za drugo največje mesto na Koroškem in hkrati železniško križišče za večinski del Avstrije. Sprehodili smo se po starem delu mesta z bogato zgodovino, ki sega še v rimske čase. Med drugo svetovno vojno je bilo mesto večkrat bombardirano in močno poškodovano. Danes je znano po svojem pustnem karnevalu, mi pa smo uživali kot edini turisti ob ogledu župnijske cerkve sv. Jerneja in zanimivih stojnic s pretežno rokodelskimi in umetniškimi izdelki brez kitajskega kiča. Prijeten utrip mesta smo si polepšali s sladoledom, nekateri pa s pivom v mestni pivovarni.

Tudi pot domov je potekala brez zapletov na meji in po bogatem kosilu v Žirovnici pri Knaflju je bil res čas, da se odpeljemo domov. Veseli smo bili, da nam je bilo dano preživeti tako lep dan. Zasluge za to imamo vsi udeleženci izleta, vodnik Venčeslav in šofer Boris Poljanšek, ki nas je varno vozil po zahtevnih poteh. Vsi smo se strinjali, da gremo na nov izlet enkrat v septembru. Ni ga čez nova spoznanja, dobro voljo in prijetno druženje. Še korona nam ne more do živenga.

Besedilo: Marija Štebe

Foto: Venčeslav Kolar

Društvo Lipa Domžale pred novim šolskim letom vabi na dneve odprtih vrat

»Razpetost med službo in domom ter mnogo skrbi je za nami. Končno lahko počnemo tisto, za kar nismo imeli časa 35, 40 ali še več let,« lahko preberete na spletni strani Univerze za tretje življenjsko obdobje Domžale – krajše in bolj poznano kot Društvo Lipa, ki vas že od ustanovitve v letu 1997 vabi, da z njimi pridobivate ali obnavljate različna znanja, se udeležujete kulturnih dogajanj in delavnic, v športno rekreativnih skupinah poskrbite za svoje fizične sposobnosti, v zanimivih strokovno vodenih izletih pa si ogledate domače in tuje zanimivosti in znamenitosti. Epidemija je letos sicer malce spremenila življenje in delo društva, ni pa spremenila študentov in študentk univerze, ki so jo pridno, tudi na daljavo, obiskovali do konca preteklega šolskega leta, kar nekaj študijskih programov, posebej s področja kulture, pa ste lahko spremljali tudi med počitnicami.

Spoznajte značilnosti naravnega vrtnarjenja

Z značilnostmi naravnega vrtnarjenja vas bo v predavanjih seznanjala Barbara Podlogar, dipl. ing. agronomije. Pogovarjali se boste, kako pripraviti gredice brez prekopavanja, kdaj in s čim gnojiti, zakaj je treba kolobariti, kdaj zalivati in kako pravilno uporabiti zastirko. Govorili boste tudi o semenu in kako ga lahko sami pridelate, naučili pa se boste tudi pridelati svoje zelenjavne sadike. Seveda boste delo na vrtu spremljali po mesecih, dovolj časa in priložnosti pa bo tudi za potešitev vaše radovednosti in konkretna vprašanja.

Vse, kar še niste vedeli o dosedanjih študijskih programih, novih urnikih in vsem drugem, kar vas bo zanimalo, boste izvedeli na dnevih odprtih vrat, ki bodo: 21., 22. in 23. septembra 2020 med 9. in 12. uro v prostorih Univerze za tretje življenjsko obdobje Domžale – Društva Lipa Domžale, Ljubljanska cesta 58, ko si boste lahko ogledali tudi razstavo izdelkov posameznih študijskih krožkov ter predstavitev novih študijskih programov, sedanji in bodoči študentje pa se boste lahko pogovorili s predavatelji o vsem, kar vas bo zanimalo.

Besedilo in foto: Marjan Ravnikar, predsednik Društva Lipa

Skrivnosti ustvarjanja mozaikov

Novost je tudi delavnica mozaika, neke vrste meditacija, ki navdaja z željo po nenehnem ustvarjanju. Spoznavali boste zgodovino in zakonitosti mozaika, različne tehnike in materiale, iz katerih je možno ustvariti mozaik, zanesljivo pa vas bo najbolj navdušila vaša ustvarjalnost pri izdelavi mozaika, ko boste košček za koščkom, tessero za tessero, ustvarili sami svoj mozaik, ki bo postal lep stenski okras. Zagotovljena bodo vsa potrebna orodja in materiali, ki so potrebni za izdelavo mozaikov. Za vašo lažjo odločitev za vpis v omenjeno delavnico, si lahko v okviru dnevov odprtih vrat ogledate mozaike, ki so nastajali v delavnicah mentorja tega študijskega programa ustvarjalca Aljaža Vidrajca.

Restavracija

Naslednji nov študijski program je restavracija, za katerega najbrž že veste, da je postopek, s katerim se nekaj prenove ali preuredi, navadno so to stare ali poškodovane umetnine. Namen novega študijskega programa je, da ob novih strokovnih znanjih s tega področja osvojite predvsem konkretne postopke za obnovo in ohranjanje umetnin, hkrati pa se boste naučili tudi preventivno zaščititi umetnine, jih konservirati in tako upočasniti ali ustaviti njihovo propadanje.

Družabni večer namiznih iger – Board game night v AIA – Mladinskem centru

Imate družbo, vendar nimate kaj početi v petek zvečer ...? Ali vaše igre nabirajo prah na polici, ker jih nimate s kom igrati? Imate družbo in igre, vendar ste že siti preprostih iger, kot so človek ne jezi se, monopoly ...?

Prinesemo velik nabor iger različnih žanrov in kompleksnosti

Obiščite nas v AIA – Mladinskem centru v Mengšu na Board game nightu, na katerem se redno srečujemo navdušenci za kompleksnejše namizne igre!

Organizatorji prinesemo velik nabor iger različnih žanrov in kompleksnosti, tako da se za vsakogar kaj najde: od Catana in Ticket to ridea do Pandemic-a in Clanka, in še mnoge druge igre. Vabljeni ste tudi, da prinesete vaše igre in nam jih predstavite. Vedno radi spoznavamo nove in nove igre.

Srečanja so namenjena odraslim, zato je vstop omejen na osebe, ki so starejše od osemnajst let.

Vabljeni ste torej, da nas obiščete v MC, datume prej objavimo. Naslednjič se vidimo v petek, 18. septembra, ob 20. uri. Prinesete lahko igre, željo do učenja ter predvsem veliko dobre volje! Prosimo pa, da se prej prijavite.

Besedilo in foto: Nejc Mesesnel

V Mengšu znova rekordna proizvodnja učinkovin za podobna biološka zdravila

Mengeš, 24. avgust 2020 – Pravkar objavljeno že deseto Poročilo o trajnostnem razvoju družbe Lek (za leto 2019) odraža, da je lokacija Mengeš močno vpeta v Novartisov prispevek k večji dostopnosti zdravljenja bolnikov po vsem svetu, saj pospešeno razvija in proizvaja nova inovativna zdravila, biološka in podobna biološka zdravila ter uvaja nove razvojno-proizvodne zmogljivosti.

V Bioloških učinkovinah Mengeš so proizvedli rekordne količine učinkovin za podobna biološka zdravila, ki se uporabljajo v onkologiji in nefrologiji. Izbrani so bili tudi za Novartisov center za testiranje surovin in pomožnih snovi pri proizvodnji bioloških učinkovin ter bioloških zdravil in zaključili gradnjo novega proizvodnega objekta, kjer bodo proizvajali učinkovine za biološka in podobna biološka zdravila. »Z novim proizvodnim objektom bomo omogočili proizvodnjo bioloških učinkovin za klinično in komercialno proizvodnjo ter tako prispevali k večji dostopnosti sodobnih bioloških terapij,« je poudarila Polonca Kuhar, direktorica Bioloških učinkovin Mengeš.

V Razvoju bioloških zdravil Mengeš so z novimi laboratoriji utrdili vlogo pomembne Novartisove lokacije za razvoj bioloških in podobnih bioloških zdravil ter okrepili delovanje na področju inovacij, podatkovne znanosti in digitalizacije.

V enoti Farmacevtske učinkovine Mengeš so uspešno podprli uvedbo dveh ključnih Novartisovih inovativnih zdravil v ZDA za zdravljenje raka dojke in multiple skleroze. Bogatejši so tudi za nove proizvodne zmogljivosti za izdelavo tehnološko najzahtevnejših učinkovin, saj so zaključili tudi naložbo v enega izmed ključnih delov proizvodnje inovativnih farmacevtskih izdelkov ter investicijo v podporo lansiranju novega generičnega izdelka.

Število redno zaposlenih na Novartisovi lokaciji so povečali za 2 % in v letošnje leto vstopili s 1118 zaposlenimi. Zaradi povečane proizvodnje je bila večja tudi skupna poraba energije za blizu 2 %, pri čemer so učinkovitost rabe energije na proizvedeno enoto izboljšali za 12 %. Z energetsko izrabo odpadnih organskih topil so prihranili 25 % porabe zemeljskega plina, s številnimi energetskimi projekti pa 8,7 TJ energije in 516 ton CO₂. Večja proizvodnja novih in zahtevnejših izdelkov je vplivala na 23 odstotkov višjo količino odpadkov. Porabo celotne količine vode so znižali za 1 %, učinkovitost rabe tehnološke vode na proizvedeno enoto pa izboljšali za kar 20 %. Pri tem so porabo vode iz javnega vodovoda zmanjšali za 36 %, iz lastnega črpališča pa za blizu 0,5 %.

Novartis je v Sloveniji za naložbe v varovanje okolja v zadnjih petih letih namenil več kot 21,6 milijona evrov, samo v letu 2019 3,3 milijona. Okoljske naložbe tudi letos ostajajo povezane z uvajanjem najsodobnejših tehnoloških in procesnih rešitev, s katerimi zmanjšujejo okoljske vplive, povečujejo učinkovito rabo energije in vode ter zmanjšujejo odstranjevanje odpadkov.

Odgovorno upravljanje naravnih virov je pomemben dejavnik družbeno odgovornega delovanja lokacije. Vsi vplivi na okolje ostajajo pod zakonsko predpisanimi omejitvami in v okviru nekaterih še strožjih Novartisovih okoljskih omejitev. Na lokaciji so znova uspešno obnovili certifikat za sisteme ravnanja z okoljem ISO 14001:2015 in okoljsko shemo EU EMAS ter standard upravljanja varnosti in zdravja pri delu ISO 45001:2018. Skladnost dokazujejo tudi številni inšpekcijski pre-

gledi in pregledi domačih ter mednarodnih regulatorjev in strank, ki niso ugotovili nepravilnosti.

V Poročilu o trajnostnem razvoju družbe Lek, ki je del Novartisa, je že deseto leto zapored objavljen celovit pregled ključnih Lekovih okoljskih in družbenih vplivov. Poročilo je pripravljeno po mednarodnih smernicah EMAS, POR in GRI GS ter v odnosu do trajnostnih razvojnih ciljev Združenih narodov.

Besedilo: Katarina Klemenc

Planinski tabor v Podljubelju 2020

PD Janez Trdina Mengeš je tudi letos uspelo organizirati polni planinski tabor, in sicer od 25. julija do 2. avgusta. Letos z omejenim številom udeležencev v Podljubelju.

V družbi planincev, s petjem ob ognju ali pod platneno streho, s krožniki polnimi dobrot, z nahrbtniki na turah, ob ali v bližnjem potoku s knajpanjem in gradnjo jezua izpod rok mlajših, je lahko še kaj lepšega v času počitnic?

Zaradi dežja smo začetek tabora preložili za en dan in po nedeljskem kosilu odrinili na sprehod, začinjen z bojem z repinčevimi »ježki«, na Bistriško planino pod Dobrčo. Naši dnevi so bili vroči in suhi, vse do zadnjega dne, le v sredo zvečer so se odvile ure besa narave, a se je končalo brez hujših posledic.

Vsako jutro je iz svojih začasnih bivalnih prostorov priskakljalo 45 glav, seveda vsak ob svoji določeni uri za odhod na ture. Nekateri so osvojili Ljubelj, Dobrčo, Kofce s popularnimi štruklji, Zelenico in se sprehodili po Dovžanovi soteski, drugi so z večjimi koraki in večjo količino tekočine »zasedli« Tolsti vrh, planino Korošico s kislim mlekom, planino Prevala z velikanskimi štruklji, Povno peč in Lokovnikov Grintovec, tretji z največ energije pa so z ruzaki s popolno opremo »skočili« na Begunjščico, Dobrčo, Storžič, greben Ljubeljščice in še Košutico.

Naj na koncu omenimo, da se nismo pozabili ohladiti s super izdelki Ljubljanskih mlekarn in zahvala leti tudi v roke Fundaciji za šport, ki je s sofinanciranjem omogočila izvedbo programa.

Besedilo: Nika Zavašnik
Foto: Tamara Mravinec

Taborjenje v Bohinju

Letos smo mengeški taborniki kljub razmeram izpeljali poletni tabor, ki je potekal v Bohinju od 18. do 25. julija, naši najstarejši člani pa so svojo pot na tabor začeli z Bleda že v četrtek, 16. julija. Na Bledu so preživeli prijetno dopoldne, nato pa so se odpravili proti Bohinjski Beli. Čeprav jih je nekajkrat rahlo namočilo, so v soboto uspešno prispeli v tabor.

V soboto ob enajstih smo se zbrali še z mlajšimi člani v Bohinjski Bistrici in se peš odpravili kopat na Bohinjsko jezero. Tam smo tudi pojedli kosilo, odigrali nekaj iger, ter se okoli štirih popoldne odpravili v tabor, kjer so nas sprejeli grški bogovi in oznanili rdečo nit letošnjega taborjenja. Prvi večer smo preživeli ob ognju, kjer smo si spekli večerjo in peli taborniške pesmi ob spremljavi kitare. Naši dnevi so se začeli z jutranjo telovadbo, zajtrkom, pospravljanjem šotorov in jutranjim zborom, potem pa smo se do kosila odpravili v gozdne šole, kjer smo si prvi dan našli in uredili naše vodove kotičke. V gozdnih šolah smo opravljali različne izzive, ki so nam jih zastavili grški bogovi. Po kosilu in počitku je sledil popoldanski in večerni program. V nedeljo smo v gozdnih šolah izdelovali opremo za šotor iz naravnih materialov (polička za čevlje, obešalnik, lesen klin,

šalčka). Popoldne je sledila strateška igra, v kateri smo na koncu vsi skupaj zgradili Olimp, večer pa smo preživeli s klasičnimi taborniškimi igrami. Ponedeljek je bil vodni dan, v gozdnih šolah smo zato opravljali vodne izzive, popoldne pa smo se ob jezeru igrali vodne igre. V torek je bil čas, da se odpravimo na enodnevni bivak. Po zajtrku smo si spakirali nahrbtnike in se odpravili na pot. Po starostnih skupinah smo se odpravili vsak na svojo lokacijo bivakiranja. Sami smo si lahko izbrali pot hoje, zato smo skoraj vsi izkoristili možnost kopanja v jezeru ali reki. Pozno popoldne nas je ujela ploha, vendar smo si kljub temu vsi zmoogli skuhati večerjo in postaviti bivake. Naslednje jutro smo bivake pospravili, ter se odpravili nazaj proti taboru. Popoldne nas je čakala proga preživetja, kjer smo morali premagati veliko ovir, najbolj zabavno pa je bilo seveda plazenje po blatu. Zvečer smo bili vsi že zelo utrujeni, zato smo večer preživeli ob ognju in se odpravili zgodaj spat. Naslednji dan smo bili že spet vsi pripravljeni na nove izzive. Po gozdnih šolah nam je Afroditka povedala, da nas danes čakajo poroke. Popoldne so fantje izdelovali šopke, kravate in prstane, punce pa so si izdelovale poročne obleke. Zvečer so sledile poroke, na katerih smo v parih opravljali različne izzive. Tako hitro je bil tu že petek, ko smo imeli našo zadnjo gozdno šolo, popoldne pa se odpravili na vodov izhod v Bohinj. Za zadnji večer smo imeli še krste za tiste, ki so bili letos prvič na taboru. Zadnji del večera smo preživeli ob ognju in petju pesmi. Prišla je sobota in že smo se morali spakirati, sledil je še zaključni zbor s starši in odhod domov.

Besedilo: Kaja Slabajna

Foto: arhiv RUP

Borut Rojc uspešno zaključil Everesting in Mengeško kočo vpisal na zemljevid prestižnih lokacij za Everesting

V petek, 21. avgusta, ob 18. uri je Borut Rojc začel abrahamov izziv, Everesting, ki ga je zaključil 29 ur in 39 minut kasneje. Izbral je pot na Mengeško kočo, ki ima natančno 100 m višinske razlike, in jo prehodil 90-krat. Njegovemu izzivu se je pridružila tudi Mojca Šraj, ki se je povzpela 61-krat in Boruta spremljala tudi na zadnjem vzponu. Uspešna je bila tudi dobrodelna nota Everestinga, saj je Društvo Junakov 3. nadstropja zbralo sredstva za nakup kinoteka in za sofinanciranje razpisa, ki ga društvo pripravlja jeseni. Everesting se je udeležilo več kot 120 pohodnikov v 30 urah.

V petek, 21. septembra, je bilo na startu izredno živahno, Borut Rojc in Mojca Šraj sta začela pohod v spremstvu svoje družine in podpornikov, skupaj več kot 200 pohodnikov. Število pohodnikov, ki so se jima pridružili na poti, se je počasi umirilo do polnoči. Zjutraj, okoli 6. ure pa je število pohodnikov na stezi začelo znova naraščati. Na obeh tablah ob cilju oziroma startu, kamor so svoje vzpone zapisovali pohodniki na stezi, je bilo zapisanih 120 imen, ki so opravili različno število vzponov, več članov »trail družine« tudi do 50 vzponov.

Borut in Mojca sta za Everesting izbrala najbolj strmo pot na Mengeško kočo, ki ima natančno 100 m višinske razlike. Njun cilj je bil, da bosta pot prehodila 90-krat, Borut je za to potreboval 29 ur in 39 minut, Mojca pa se je v tem času povzpela 61-krat. Zahteve Everestinga so, da se hodi vedno po isti poti in da se opravi višinsko razliko, ki je enaka najvišji gori na svetu Mount Everestu, 8848 nm. Po dvajsetih vzponih sta se Borut in Mojca ločila in nadaljevala vsak v svojem ritmu. Borut je prehodil 120 km. Na poti ju je v 30 urah spremljalo več kot 120 pohodnikov, ki so opravili izredno delo. Ne samo, da so pomagali nosilcema v času mini kriz, ampak so s plačilom startnine donirali za Društvo Junaki 3. nadstropja. Že na samem dogodku so zbrali skoraj 4.000 evrov. S sredstvi, ki so jih dobili na dogodku in tudi vsemi, ki so se zbrala že pred dogodkom in po njem na račun TRR SI56 6100 0002 3978 068 (Delavska hranilnica – koda namena: CHAR), bodo kupili kinotek in zagotovili sredstva za razpis, ki ga v septembru pripravlja društvo.

Borut Rojc je povedal: »Zelo sem vesel, da nam je uspelo zbrati dovolj sredstev, da bo Društvo Junakov 3. nadstropja lahko kupilo prepotrebno napravo za razgibavanje in da je ves čas prisotna prava sproščena energija. Sam Everesting je bil fizično izredno naporen, tudi zaradi visoke vročine. Zahvalil bi se vsem sponzorjem, ki so omogočili, da smo dogodek izpeljali. Ker je bilo res lepo, se mogoče čez eno leto dni spet vidimo.«

Udeleženci Everestinga so bili navdušeni nad izredno dobro organizacijo in podporo lokalnega okolja. Poskrbljeno je bilo tako za vodo, izotonične napitke, ustekleničeno vodo, coca-colo, energijske napitke, sadje, sladko stojnico, kjer smo si tekači lahko napolnili bidone. Na stojnicah so se predstavili tudi sponzorji dogodka.

Več o vtisih obeh udeležencev in drugih pohodnikov lahko preberete in ogledate na družbenih omrežjih FB Borut Rojc in FB Mojca Šraj.

Besedilo in foto: Tina Drolc

120 let poklica

V Domu svete Katarine smo imeli v sredo, 15. julija, slovesnost ob praznovanju kar dveh jubilejev. 60 let poklica sta praznovali sestra Doroteja Hozjan in sestra Miriam Praprotnik. Sveto mašo je daroval pater Lojze Bratina. S petjem smo praznovanje obogatili zaposleni v Domu.

Sestra Doroteja Hozjan se je rodila v Nedelici v župniji Turnišče. O sebi je zapisala takole: "Bila je vojna, pa se ni dalo nikamor iti. Zato sem se odločila vstopiti v družbo Hčera krščanske ljubezni pri 30 letih, ko je bilo odprto semenišče v Beogradu. Kasneje sem bila poslana v Kikindo in tam ostala 33 let. Tam sem se dobro vživela. V to skupnost je prihajalo veliko ubogih, ki sem jim stregla. Imeli smo vrt, ki sem ga obdelovala, delala v perišnici in tudi v kuhinji. Ko se je provincialna hiša preselila v Šentjakob, sem bila premeščena tja in tam živela 15 let. Delala sem v obednici. Ko sem zbolela na srcu, sem bila premeščena v Mengeš. V duhovnem poklicu sem rada vse delala, kar je bilo potrebno. Mirno sem sprejemala vse križe in težave in darovala sem Gospodu."

Sestra Miriam Praprotnik, rojena v Naklem. Njena želja je bilo misijonarsko delo, ki ga je do svoje visoke starosti opravljala. Zapisala je: "30 let sem preživela med bolniki s tuberkulozo na Kosovu. Naša bolnišnica je poleg inštituta v Beogradu postala ena najboljših bolnišnic za pljučne bolezni v Srbiji. Delali smo zelo dobro in strokovno, tako v bolnišnici kot na terenu. Po zaslugi zaposlenih, ki so se odrekli honorarjem in dodatkom, je bolnišnica dobila napredne aparate. Po upokojitvi sem z delom nadaljevala v Albaniji, kjer sem ostala do 87. leta. Potem sem se vrnila v Slovenijo."

Zgodbi obeh naših jubilatnk sta kot bisera, ki nam dajeta vzpodbudo in moč, da je treba vztrajati na poti k dobremu. Zato jima želimo čim več lepih trenutkov v našem domu.

Besedilo: Klemen Jerinc
Foto: Snežana Golob

Glasbeni nastop družine Nose

Na današnji sončni dan so nas v Domu svete Katarine obiskali glasbeniki družine Nose, ki prihaja iz Mirne na Dolenjskem. V goste jih je povabila usmiljenka, sestra Veronika Nose. Ob spremljavi harmonike so melodije zazvenele v ubrani venček, pri katerem so z veseljem sodelovali stanovalci Doma svete Katarine in Doma počitka Mengeš.

Posebno veselje so nam pripravili mladi glasbeniki z igranjem na harmoniko, kitaro in flauto. Ob spremljavi in podpori očeta so spretni otroški prsti iz instrumentov izvalili čudovite melodije, ki bodo odmevale skozi cel današnji dan in tudi prihodnje dni. Hvaležni smo, da so z nami delili svoje talente in svoj čas.

Besedilo: Klemen Jerinc
Foto: Mateja Potočnik

Kruta resnica o vodi – Kam s Pšato?

Vljudno vabljeni, da se nam pridružite na dveh javnih dogodkih, ki jih to jesen izvajamo v okviru projekta EVREKA II v Domžalah in Mengšu. V torek, 29. septembra, se nam lahko pridružite pri ogledu dokumentarnega filma A Plastic Ocean v Centru za mlade Domžale, ki mu bo sledil pogovor z znanstvenico dr. Andrejo Palatinus. Andreja nam bo pojasnila, kako se s plastiko spopadamo v Sloveniji, odgovarjala pa bo tudi na vaša vprašanja.

Drugi dogodek bo bolj praktično obarvan in bo ponujal za vsakogar nekaj. V četrtek, 22. oktobra, bomo v Mengšu pri Športnem parku ob Pšati, med 9.00 in 17.30 skupaj z vami raziskovali redko opažene vodne organizme reke Pšate, nato pa se bomo ob 18. uri preselili v dvorano Mladinskega centra Mengeš (AIA), kjer si bomo skupaj ogledali 30-minutni dokumentarni film Love Flows (Ljubezen teče) ter se pogovorili o upravljanju reke Pšate danes in v prihodnosti. Okrogla miza Kruta resnica o vodi je namenjena spoznavanju različnih, pogosto nasprotujočih si stališč o upravljanju Pšate. Razpravljali bomo o ekološki celovitosti reke, gradbenih posegih vanjo, protipoplavnih ukrepov, izvajanju civilne zaščite in še marsikaj zanimivega. Vabimo vas ne le k poslušanju, temveč k aktivnemu podajanju svojih stališč in želja glede prihodnjega upravljanja Pšate.

Na obeh dogodkih bomo izvajali omejitve in smernice za preprečevanje širjenja okužbe s COVID-19, zato vas prosimo, da se na ogled obeh dokumentarnih filmov in/ali okrogle mize prijavite na eva.horvat@ozivimo.si. Število mest je omejeno.

Dogodka v sodelovanju organiziramo Zavod REVIVO, HD&H, Mladinski center Domžale, AIA – Mladinski center Mengeš in A Plastic Ocean Foundation. Naložbo financirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj. Projekt EVREKA II se izvaja v okviru LAS Za mesto in vas.

Besedilo in foto: Eva Horvat

Primerjava in izbira toplotne črpalke

Minula izredno mila zima nam je pokazala, kako hitro se segreva naša globalna topla greda. Vse več ljudi se zaveda svojega deleža odgovornosti pri onesnaževanju ozračja, zato se odločajo za manj škodljive načine ogrevanja. Na prvem mestu med njimi je ogrevanje s toplotno črpalko.

Subvencija Eko sklada

K zmanjševanju toplogrednih izpustov nas vzpodbuja tudi Eko sklad s subvencijami. Ob zamenjavi kurilne naprave z novo toplotno črpalko tipa zrak-voda v večini občin dobite subvencijo v višini 2.500 evrov. Od letos subvencijo dobijo tudi prebivalci občin Kranj in Hrastnik.

Ob široki ponudbi toplotnih črpalk se investitor kaj hitro znajde pred dilemo, katero napravo naj izbere. Vsekakor mora biti dovolj zmogljiva pri nizkih zunanjih temperaturah in v naseljih čim tišja. Toda, ali naj vzame tradicionalno evropsko kompaktno zunanjo enoto ali najsodobnejšo japonsko v ločeni izvedbi? Mora biti inverterska? Ali je res, da nekatere ob daljšem izpadu elektrike lahko zmrznejo? In kako priti do pravih odgovorov?

Katera je najboljša?

Podjetje Termaks bo v oktobru organiziralo brezplačen seminar na temo Primerjaj in izberi toplotno črpalko s temeljito primerjavo med nekaj najboljšimi na trgu glede njihovih zmogljivosti, glasnosti, cene, garancijskih pogojev in še česa. Predaval bo Robert Žibrik. Prijavite se na 041/692 410 do petka, 25. septembra 2020. Glede na epidemiološko situacijo bo verjetno seminar izveden v več manjših lokalnih skupinah.

Besedilo in foto: Robert Žibrik

»Tina, bi šla kolesarit do Bratislave?«

»Jaaaaaah. Ampak, a misliš, da sem sposobna?« sem odgovorila. »Seveda, da si!« Matjaž je bil res prepričljiv in mi je vrgel idejo o Bratislavi v moje misli. Takoj sem potrdila in v trenutku sem vedela, da je to ta izziv, na katerega sem čakala. Ja! Končno nekaj večjega kot karkoli drugega. Komaj sem čakala dan, da se odpeljem na Goričko. Ekipa je bila zbrana, kolesarska oprema pripravljena. Start ob 4. uri ponoči.

Malokrat se vozim ponoči, pa vendar nočno vožnjo obožujem. Ni prometa. Na kolesu imaš lučko spredaj in zadaj, vidljivost je le v obsegu te svetlobe in vožnja, ker ne vidiš naprej, se ti zdi, da se hitreje premikaš. Čar je tudi v tem, da ko prideš v klanec, ne vidiš, kako dolg je ta. Na startu nas je bilo trinajst. Dve kolesarki in enajst kolesarjev, ki smo se kasneje razdelili v dve manjši ekipi. V moji ekipi smo bili jaz in sedem izjemnih kolesarjev. Pot nas je vodila iz Slovenije na Madžarsko, nato čez Avstrijo in do Slovaške. 210 km v eno smer in 210 km v drugo. Izjemna proga, večinoma ravninska, vseeno pa je zajela 1800 višinskih metrov, dolgih klancev, ki so se postopoma dvigovali in ti jemali dih.

Kako prekolesariti 420 km? Dolga pot. Kot da bi se z avtom vozili iz Ljubljane do Kopra štirikrat. Da tako razdaljo prevoziš s kolesom, je vrhunsko, da jo prevoziš v manj kot dnevu, pa je izjemen dosežek. Sonce, veter, vročina so nas spremljali podnevi. Ne glede na to, koliko vode sem čez dan popila, ni bilo dovolj. Moje telo je srkalo tekočino konstantno. Sem športnica, ki prisega na zdrav način prehranjevanje in želim, da je vse bolj ali manj na naravni osnovi. Prehranskih dodatkov se izogibam na veliko, ker ne verjamem vanje. In tako sem si na startu v tri bidone nalila vodo, stisnila svežo limono ter dodala sol. Vedno pazim, da vsega ne popijem in tako ima voda, ki jo v bidon natočim kasneje, še vedno okus po limoni in soli. V nahrbtniku sem imela sendvič, redbull in dve čokoladici. V Bratislavi smo odšli na kosilo. Kolesarji iz ekipe so jedli testenine in pili pivo, jaz sem si naročila solato s piščančjim mesom. Telo vedno potrebuje vitamine in nikoli jih ni premalo. Za posladek pa coca-colo. Velikokrat se sprašujem, ali je sladkor potreben ali ne, pa vendar vsakokrat pridem do tega, da se z njim počutim tako kot mali otrok s svojim medvedkom. Malo sladkorčka še nikomur ni škodilo, je pa dober za

dušo. Tako kot kepica ali dve sladoleda.

Na poti nazaj smo se ustavili na bratislavskem mogočnem gradu. Prelep je. Pokali smo od energije in veselje, da smo tam in da gremo že proti domu, je bilo res na daljavo zaznati. V zraku je bilo 35 stopinj. Na kolesu se to ne opazi, ker ti piha vetrič v obraz in v bistvu bolj uživaš kot ne. Po isti trasi nazaj. Čudovita ravninska kolesarska pot nas je vodila skozi Avstrijo na Madžarsko in noč je zamenjala dan. Vsi polni zagona, dobre volje, optimizma in nasmehov. Moja ženska energija je pripomogla k dobremu počutju cele ekipe. Smeh, pozitiva in skrb, da smo vsi ok, da se držimo skupaj in da se ustavimo, ko je to potrebno. Nismo imeli večjih težav, pot pa nam je prekrizal voznik avtomobila, ki je zapeljal na cesto, ne da bi bil pozoren na kolesarsko stezo in tako se nas je sedem uspešno ustavilo, osmi kolesar pa se je zaletel v avto. Na srečo sta kolesar in kolo ostala oba v enem kosu, avto pa je utrpel posledice. Ponoči pa nam je pot prekrizala družčina jelenov, in če bi bili le za sekundo hitrejši, bi se zaleteli v nas in nas poteptali z vso svojo težo in hitrostjo. Nazaj smo se tudi večkrat ustavili, ker smo potrebovali več vode in energije kot v prvi polovici poti. Sendvič in redbull sta mi se kako prav prišla ravno na zadnjem delu.

V cilj smo pripeljali ob 2.08 ponoči, veseli in ponosni. Uspelo nam je! 420 km nam je uspelo prekolesariti brez težav! Vrhunsko! V 20 urah s tem, da smo bili štiri ure v Bratislavi.

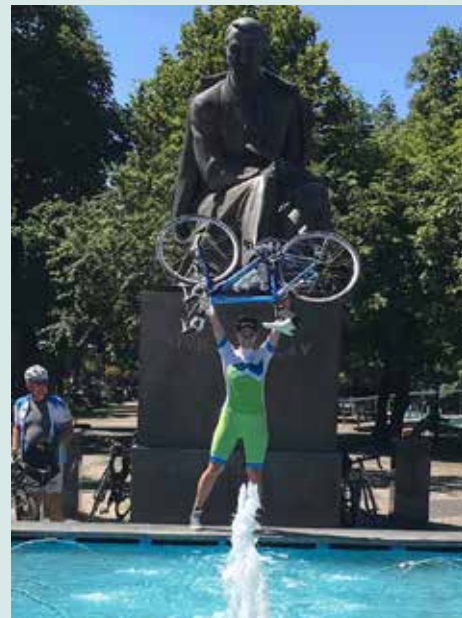
Pojem makarone z mesom, popijem vodo, grem pod tuš in spat. Zbudila sem se čez pet ur. Samodejno. Stopim na noge. Naredim en korak, drug, grem do kopalnice, nazaj v posteljo. Pretresem bedra in se nasmejem. Res je vrhunsko, da sem prekolesarila 420 km z nasmehom. Še bolj vrhunsko od tega pa je, da se zjutraj zbudiš in nimaš niti ene same bolečine v nogah, rokah.

Šport je odličen! Dosežki so fenomenalni! To da si naslednji dan v isti formi kot dva dni pred tem, pa je dokaz, da sem v vrhunski formi in grem z nasmehom na obrazu lahko v akcijo naprej.

»Hej, a si ponosen name, da mi gre tako noro dobro?«

»Nisem niti dvomil, da ti ne bi slo. Odlična si!«

Nisem tipična kolesarka. Stara sem 45 let. Sem mamica, športnica. Obožujem kolesarjenje, tako kot tek, rolanje, hojo po hribih. Kolesarske kondicije ne nabiram s kolesom,

temveč s hribi. Nimam zavidevanja vredne opreme. Vozim trinajst let staro cestno kolo in v allstarkah, ki jih obožujem in ne zamenjam. Pa me sprašujejo, občudujejo, ne razumejo in vedno znova govorijo: »Kupi si kolesarske čevlje že enkrat. Nujno jih potrebuješ.« Ne, jih ne. Všeč mi je to, da imam stopala svobodna, da so moje noge v mehkem copatu, da imam stik s podlago. Oktobra 2019 sem si zlomila gleženj. Trojni zlom z izpahom. Moja noga rabi svobodo, čeprav dela čudeže, ki jih marsikatera noga ne. Sem rekreativna športnica in moje vodilo je, da v športu uživam. Ljudje ne razumejo, da se želje posameznikov razlikujejo, tako kot se njihove potrebe in strast.

Profesionalni športniki se od nas rekreativcev ločijo po tem, da je šport njihova služba in glavni vir dohodka. Rekreativci imajo običajno službo. To je njihova glavna eksistenca. Šport je hobi. Dosežki obeh svetov so izjemni. Razlika je v tem, da profesionalni športniki »padejo« v ekstrem v mlajših letih, ko je njihova eksplozivnost na vrhuncu. Rekreativni športniki »padejo« v ekstrem običajno po 35. letu, ko se jim razvije vztrajnost in eksplozivnost popušča.

Ogromno časa posvetim športu. Brez njega ne vem, kako bi funkcionirala na dnevni bazi. V naravi se mi skristalizirajo misli. Počutim se srečnejšo, močnejšo in sprejemam sebe v cellem paketu. Jaz sem cela jaz od glave do pet. Ni napak. Nisem se vedno gibala v distancah, kot se, in nikoli nisem mislila, da bom multitask športnica. Začela sem s hojo do službe

in nazaj. Nadaljevala s 5 km tekom, ki se je razvil v 10 km. Ta se je razvil v 21 km, nato v 42 km. Korak naprej je bil 75 km. To ni nekaj norega! To je posledica fizične pripravljenosti. Želja po izzivu. Rekreativci smo velikokrat veliko »hujši od profijev«, ker nimamo meja. Ker grem lahko

teč do Avstralije, ali pa prekolesarit cel svet. Niti nismo nori. Naša norost je da obožujemo šport. In moja norost je ta, da šport želim približati vsakemu posamezniku z nasmehom. »In kaj je fora, da to delaš? Sej nisi plačana?« Sem. Z dobrim počutjem, zdravjem. Živim življenje, ki ga ne bi zamenjala za strmenje v

TV in vrečko čipsa. Je pa res, da lahko veliko čipsa pojem, ker veliko energije tudi pokurim. Pojdite ven. Vdihnite ta zrak. Naredite nekaj korakov. Odklopite se od materialnega sveta. Zase. Za zdravje. Za dobro počutje. Življenje je lepo!

Besedilo in foto: Tina Žarki

Prva faza žalovanja: šok in zanikanje

V prejšnjem prispevku sem povzela osnove žalovanja. Tokrat želim nekaj več besed nameniti prvi fazi žalovanja. Sama se sicer bolj strinjam s stališčem, da je žalovanje proces, ki poteka pri vsakem drugače. A prav je, da stroka proučuje ta proces, saj se lahko žalujoči lažje spoprijema s stisko, če jo poskuša sam ali ob pomoči drugih razumeti in sprejeti. Želimo poiskati oblike, če le imamo prostor in okvir za izražanje žalovanja. Natančen potek faz ni toliko pomemben za žalujočega, kot je pomembno to, da najde smernice, ki omogočajo, da z zaznavanjem samega sebe ugotovi, kako mu gre in kaj želi.

Faza šoka/zanikanja

Novica o smrti običajno šokira. Nato sledi zanikanje in pričakovanje, da bo nekdo sporočil, da to ni res. Ta faza lahko traja ure, dneve ali tedne. Spremlja jo občutek strahu pred naslednjim dnem in vprašanja, ali bomo naslednji dan mislili, da smo sanjali. Šok lahko spremljajo tudi fizične posledice, kot je tiščanje v prsih in grlu. Pojavi se lahko oteženo dihanje, slabost, bruhanje, izguba apetita, glavoboli ... Posledično lahko pride do padca imunskega sistema in nastop bolezni.

V tej fazi praviloma ni moči za prebiranje literature o žalovanju, temveč se prepuščamo toku bolečine in zdi se, da zgolj obstajamo. Čas ima druge dimenzije. Vse, kar je bilo pomembno, zbledi. Skrbimo za zelo enostavna opravila in želimo, da ni res, kar se nam je zgodilo.

Klic

»Gospa, neizmerno mi je žal. Dve uri smo se trudili z oživiljanjem, čeprav je bil, ko so ga pripeljali, v globoki komi, srce kar ni nehalo delovati ...« »In potem sem začutila strahovito bolečino, ki je presekala prsi: Saj to je on! Govoril je o mojem možu! Moj mož je – mrtev! Telefonska slušalka je zdrsnila iz rok in tiho sem zajejala: Ne on!« ... »Bila sem popolnoma mirna, kakor bi prišla na poslovni sestanek. Le oči so mi nagajale. Vse sem videla megleno in slišala glasove, kakor bi prihajali od nekod iz daljave.« Citiran zapis najbolj slikovito prikaže šok ob izgubi moža. Sama sem v življenju doživela precej šokov in vsak je bil drugačen. Ob zadnji grozljivi novici sem bila v šestem mesecu nosečnosti. Dogodek je bil grozljiv in spomnim se moževega klica in njegovih besed: »Ne obremenjuj se. Pazi na otroka.« Vedela sem,

da tega sama ne bi zmogla, zato sem takoj poklicala svoji sestri, ki sta z mano preživeli neprespano noč. Zdelo se mi je, da igram v kriminalki in želela sem, da nekdo potrka in reče: »prebrala si napačen scenarij«. A ni ga bilo.

Ne čas, ljubezen celi rane

Ne vem, čigava je ta misel in kje sem jo prebrala, a sodi v seznam tistih, ki so me treznile ob življenjskih stiskah. Ugotovila sem, da v obdobju šoka nismo deležni toliko ljubezni kot »zaljubljenosti«. Ko mine šok, se počasi pojavlja ljubezen. Ljubezen tistih, ki preprosto so. Počasi sem spoznala, da bom vse življenje za nečim ali nekom žalovala, moram se le naučiti, da so vmesna obdobja za to, da slavim življenje.

Besedilo: Alenka Križnik, Slovensko društvo hospic

Vloge za otroški dodatek, vrtec, štipendije

Če imate te pravice že priznane, ni treba vlagati nove vloge.

Vloge za podaljševanje pravic otroškega dodatka, subvencije vrtca in državne štipendije (če ste upravičenec do pravice in jo želite podaljšati) ni več treba vlagati, saj bodo centri za socialno delo po uradni dolžnosti odločili o nadaljnji upravičenosti do pravice.

Kdaj je treba vložiti novo vlogo?

Če prvič zaprošate za pravico do otroškega dodatka, državne štipendije in znižanega plačila vrtca, je treba vložiti vlogo za uveljavljanje pravic iz javnih sredstev. Prav tako če je bila pravica na podlagi dosedanje vloge zavrnjena, je treba vložiti novo vlogo. V primeru pravice do štipendije je treba pri prehodu iz I. stopnje v II. stopnjo (študijski program) ali za prehod v poklicno tehniško izobraževanje (3+2) vlogo oddati na novo, saj gre v tem primeru za novo vlogo in ne za nadaljnje prejetje državne štipendije.

Priporočamo, da osebe vloge vložijo v prvi polovici meseca zaradi lažje organizacije dela.

Kako sporočiti spremembe?

Upravičenec do otroškega dodatka, subvencije vrtca in državne štipendije mora centru za socialno delo še vedno sporočiti zakonsko določene spremembe, ki pri teh pravicah lahko vplivajo na upravičenost do pravice iz javnih sredstev, njeno višino ali obdobje prejemanja pravice. Spremembo sporočite na obrazcu za sporočanje sprememb podatkov pri pravicah iz javnih sredstev, ki je dostopen na spletni strani <https://www.csd-slovenije.si/obrazci/>.

Državna štipendija – dodatek za uspeh in dodatek za bivanje

Za dijake bo center za socialno delo iz uradnih evidenc pridobil podatek o uspehu in tako odločil o izpolnjevanju cenzusa za do-

delitev dodatka za uspeh. Prav tako bo center za socialno delo iz uradnih evidenc pridobil podatek o začasnem bivališču, zato je izredno pomembno, da imajo dijaki urejeno prijavo začasnega prebivališča, ki ga uredijo na upravni enoti, v primeru, da v času šolanja ne bivajo doma.

Rok za reševanje vlog

Predvidevamo, da bodo pravice, ki potečejo v mesecu avgustu, podaljšane v zakonitem roku 60 dni – to je do konca meseca oktobra. Pravice, ki vam potečejo v septembru, pa bodo podaljšane do konca meseca novembra.

Centri za socialno delo moramo v tem obdobju rešiti povečano število vlog, zato vas v primeru, da bi prihajalo do zamud pri odločanju, prosimo za razumevanje.

Besedilo: Simona Rihter, CSD

V AIA – Mladinskem centru "Dihalni fitness Nirvana", zveni nenavadno, a nas popelje v stanje nirvane

Trenutno se ves svet ukvarja s pandemijo koronavirusa Covid-19, hkrati pa vsi občutimo tudi pandemijo stresa, na katerega ni prav nihče imun. Posledice stresa imajo na naše zdravje uničujoč učinek. Dobro bi bilo, če bi bili vsi opremljeni z znanjem in tehnikami, kako se z vsakdanjim stresom konstruktivno soočiti in preprečevati škodljive posledice.

S tem namenom smo se v Mladinskem centru AIA odločili, da spoznamo nekaj prijetnega in antistresnega – čudovito vadbo Nirvana, ki poskrbi za zdravo gibanje, čudovito prepleteno s tehnikami sproščanja. Vadba bo potekala vsako sredo ob 20. uri. Kdor bo želel, bo lahko vadbo podaljšal še s 30-minutnim sproščanjem in bo domov odšel globoko umirjen ter z napolnjenimi baterijami.

Kakšna vadba je Nirvana?

Znanost opozarja na problem nepravilnega dihanja. Vadba Nirvana temelji na znanstvenih dejstvih, ki opozarjajo, da je stres naš najhujši sovražnik. Vključuje bistvene tehnike, ki vplivajo na sprostitve posameznika. Prvo področje je dihanje, saj zdravniki opozarjajo, da 80 odstotkov ljudi diha nepravilno, kar negativne učinke stresa še poveča in vodi v resne zdravstvene težave. Pri Nirvani se naučimo pravilnega dihanja in dihalne vaje izvajamo celo uro, vendar se jih niti ne zavedamo, ker se prepletajo z gibanjem. Tako je lahko preskrba telesa s kisikom po vadbi celo za 200 odstotkov boljša kot pred vadbo, kar preverimo z dihalnim testom. S pravilnim dihanjem vplivamo na celo telo; aktivirajo se centri v možganih, ki skrbijo za umiritev, regeneracijo, razstrupljanje, zdravljenje, proizvajajo se 'hormoni sreče' ipd. Tako postanemo vedno bolj imuni na stres, koristni učinki Nirvane se ob redni vadbi odražajo tudi v našem vsakdanu.

Gibalne vaje pomladijo naše telo

Tudi gibalne tehnike Nirvane izjemno blagodejno vplivajo na telo, saj učinkovito odpravljajo posledice sedečega in stresnega načina življenja, kot so zakrčenost in šibkost številnih mišičnih skupin. Z

vajami joge in pilatesa okrepimo mišice, ki skrbijo za pravilno držo in raztezamo mišice, ki so obremenjene s krči. Številni vadeči poročajo, da nimajo več težav z bolečinami v hrbtu. Gibanja so funkcionalna, kar pomeni, da nam prav pridejo v vsakdanjem življenju. S spiralnimi in diagonalnimi gibi učinkovito razvijamo koordinacijo (možgane) in moč in tako da na neagresiven način poskrbimo za boljše fizično in psihično počutje.

Nirvana – zvočna tehnologija

Z izjemno glasbo in vsemi efekti je Nirvana prava poezija gibanja. Skladatelj, ki ustvarja glasbo za Nirvano, je bil že večkrat nagrajen za svoje delo. V glasbi slišimo zvoke tibetanskih skled, ki nas opozarjajo na vdih in izdih. Glasba je prepletena s theta valovanjem, ki z binauralnimi zvoki umirjajo naše možgane. Za piko na i pa poskrbijo še afirmacije, da se umirjenost zasidra globoko v našo podzavest.

Prijazno vabljeni, da tudi sami občutite stanje nirvane (prijava na društvo.aia@gmail.com). Priloženo sliko lahko uporabite kot kuponček za 1x brezplačno vadbo.

Besedilo in foto: Maja Sršen

Sončnice tudi okoli Mengša

Sredi letošnjega poletja zagledam dve večji njivi s cvetočimi sončnicami. Te cvetoče lepote so me pritegnile k fotografiranju. Moram priznati, da pri tem poslu nisem bil sam. Najprej sem želel izvedeti, čigave so te njive. Lastniki, Dornikovi, so v moji bližini, zato ni bilo težav s pogovorom o pravem namenu gojenja sončnic.

Gospod Lojze mi je prijazno razložil pravi namen gojenja te kulture. Najprej mi pove, da je glavni namen zamenjava kolobarja. O koristnosti sončnic smo že večkrat slišali, da se največ uporablja v proizvodnji jedilnega olja. V julijski oddaji na RTV Slovenija, Ljudje in zemlja, smo lahko slišali o široki uporabi sončnic, saj je uporabna cela rastlina. Tudi ljubitelji rož najdemo svoje motive pri fotografiranju.

Besedilo in foto: Rajko Vuga

Krepimo svojo odpornost z uživanjem čebeljih pridelkov

Poleti se spočijemo in nabereemo novih moči. Ko se začnejo dnevi krajšati in jutra postajajo hladnejša, pa kaj hitro ugotovimo, da bomo morali posegati po živilih, ki bodo okrepila delovanje našega imunskega sistema in nas varno pospremila v zimo in ohranjala v dobri kondiciji. Prisluhnjimo naravi in uporabimo čebelje pridelke slovenskih čebelarjev, ki s skrbnostjo, bogatim znanjem in veliko pozornostjo pridelujejo kakovostne čebelje pridelke.

Cvetni prah

Propolis

Cvetni prah – naravna zakladnica hranilnih snovi

Cvetnemu prahu pravijo tudi popolno živilo, saj vsebuje vse, kar naš organizem potrebuje za normalno delovanje. Energijska vrednost cvetnega prahu je nizka, zato se njegova uporaba priporoča tudi pri nizkoenergijski prehrani in v prehrani sladkornih bolnikov. Predstavlja dober vir prehranske vlaknine, ki ugodno vpliva na peristaltiko debelega črevesja. Pestra elementna sestava pa pripomore k zagotavljanju priporočenih dnevnih količin po elementih. Študije kažejo, da uživanje cvetnega prahu ugodno deluje na imunski sistem in povečuje odpornost organizma.

Propolis – naravni antibiotik čebel

Propolis deluje proti številnim bakterijam, virusom in glivicam. Dodano vrednost temu čebeljemu pridelku dajejo predvsem fenolne spojine. Največkrat se uporablja v obliki premazov za obolele dele kože pa tudi sluznic v ustni votlini in dlesnih ali v obliki tinktur.

Med – naravno sladilo in krepčilo

Med je zakladnica več tisoč snovi, ki jih vsebuje in potrebuje človeško telo! Med sestavinami medu poleg fruktoze in glukoze, encimov, mineralnih snovi, hormonov, vitaminov ... najdemo tudi protibakterijske snovi. Med deluje uničevalno na nekatere bakterije in tudi viruse, ki so pogosto vzrok bolezni dihal in drugih bolezni (prehlad, gripa ...).

Kupujmo kakovosten med!

Pri nakupu medu bodimo pozorni na poreklo in dodatne označbe kakovosti, kot so zaščitena geografska označba, zaščitena označba porekla, ekološka pridelava, ki predstavljajo dodatno jamstvo, da se kakovost in način pridelave takšnega medu redno spremlja!

Kaj pridobimo z nakupom medu višje kakovosti?

- kontrolirano kakovost,
- znano poreklo,
- zagotovljeno sledljivost.

Kakovosten med prepoznamo po evropskih zaščitnih oznakah na nalepki ali prelepki izdelka! Ljudje smo vedno bolj ozaveščeni o pomenu kakovosti živil, ki jih uživamo. Pomembno je, da zaupamo v izdelek,

Med

ki ga kupimo. Slovenski čebelarji zaupamo v čebelje pridelke, saj so njihovo naravno moč s pridom uporabljale že naše babice, prababice. Izkoristimo prednost bogatega znanja slovenskih čebelarjev in čebelje pridelke kupujemo direktno pri lokalnih čebelarjih! In naj bo naš moto: »S čebeljimi pridelki do večje odpornosti in boljšega imunskega sistema«. Ponudnike slovenskih čebeljih pridelkov najdete: www.slovenskimed.si/Si/.

Besedilo in foto: Tanja Magdič, ČZS

Dobrodelni projekt "Daj naprej in podari sonce" v AIA Mladinskem centru

Dobrodelni projekt Daj naprej in podari sonce temelji na filmu Pay it Forward (Daj naprej), v katerem deček Trevor za šolski projekt opiše svojo idejo o lepšem svetu. Njegov načrt je dobrodelni program s povezovanjem dobrih dejanj – vsak naredi za tri ljudi dobro delo brez pričakovanj in iz srca. Vsak prejemnik dobrega dela posreduje dobro delo naprej tako, da ga deli trem drugim ljudem. Film Pay it Forward je navdušil množice po svetu in v številnih državah so se razvila dobrodelna društva, ki temeljijo na Trevorjevi ideji.

Ena od slovenskih različic je tudi dobrodelni projekt Daj naprej in podari sonce, s somišljeniki smo ga zasnovali leta 2013. Sredstva, ki smo jih zbrali, so bila namenjena otrokom z motnjami v gibalnem razvoju, marsikomu smo pomagali in prispevali k nasmehu in življenje polepšali tako otrokom kot njihovim staršem.

V Društvu AIA – Mladinski center smo se pridružili projektu Daj naprej in podari sonce, vodijo ga Blanka Tomšič, Sara Petrovčič in Mateja Kržin, drugipoma pomagajo, pri čemer ostajamo zvesti osnovni Trevorjevi ideji.

Tokrat sta naša želja in namen prispevati denarna sredstva za enake možnosti vsem tistim otrokom, ki so zaradi ukrepov karantene v neenakopravnem socialnem položaju. Zbrana sredstva bodo v celoti namenjena bodisi Zvezi prijateljev mladine Moste – Polje ali pa konkretnim družinam. Stik s pomoči potrebnimi lahko najdemo, če nas poiščejo starši, pokliče kakšen skrben prijatelj ali sosed ...

Kako deluje »Daj naprej in podari sonce«?

Projekt začnemo s ponudbo rdečih, lepo okrašenih ekoloških vrečk, ki jih je za projekt podaril grosist kot prispevek temu projektu! Vrečke so biorazgradljive in za večkratno uporabo. Narejene so iz materiala, ki je dovolj trden, da je nosilnost vrečke dovolj velika, hkrati so prijazne do narave, saj se material v treh mesecih popolnoma razgradi, če je izpostavljen okoljskim razmeram.

Pri projektu Daj naprej in podari sonce lahko sodelujete, če v zameno za ekološko vrečko, prispevate za enake možnosti otrokom, ki jih nimajo. S prostovoljnim prispevkom za vrečke vsak podpre dobrodelfno akcijo, naredi dobro delo, v zameno pa ničesar ne pričakuje, podpre pa tudi naravo, ker biorazgradljiva vrečka ne onesnažuje okolja!

Projektu "Daj naprej in podari sonce" se lahko z donacijo izdelkov pridruži tudi vsako podjetje ... v okviru naše filozofije projekta, da so sredstva namenjena za solidarno pomoč. Podatki o teh izdelkih in sredstvih so natančno vodeni.

Tako naj bo, kot pravi Trevor v omenjenem filmu: »Biti mora nekaj, kar res pomaga ljudem. Nekaj, česar sami ne zmorejo. Kar jaz storim zanj, on vrne trem naslednjim.«

Besedilo: Mateja Kržin

Vrečko lahko prejmete osebno v Društvu AIA (Slovenska cesta 28, Mengeš) in v Studiu Matlux (Glavni trg 17, Mengeš) ali pa jo naročite preko e-maila drustvo.aia@gmail.com ali FB Društva AIA s sporočilom v ZS. Prispevek za vrečko nakažite na TRR: SI56 0230 1025 7971 272, s pripisom Daj naprej in podari sonce.

Zdravilna moč sonca

Sonca je vir naše vitalne energije ter ustvarja in ohranja življenje na Zemlji. Človeški rod se je razvil pod okriljem sonca in ljudje so tisočletja častili njegove zdravilne moči. Nekaj te modrosti se je ohranilo tudi danes, čeprav je bolj razširjeno mnenje, da so sončni žarki škodljivi in povzročajo kožnega raka. Trend, ki narekuje delo v pisarnah, sončna očala in sončne kreme, pa nam ukrade še tisto minimalno količino sončnih žarkov, ki so nujni za naše zdravje.

Kako sonce vpliva na naše telo?

Sonca izboljšuje razpoloženje! Popoldanski sprehod in božajoči sončni žarki so po dnevu, preživetem v pisarni pravi balzam, ki poživi telo in duha. Sončna svetloba poveča raven serotonina v možganih in to je povezano z našim razpoloženjem. Ni presenetljivo, da so ravni serotonina najvišje ravno poleti.

Sonca blaži sezonsko depresijo, imenovano tudi sezonska afektivna motnja, ki se izraža kot slabo razpoloženje, težave pri pridobivanju prijateljev, prenajedanje, utrujenost in preveč spanja. Ta je v poletnih mesecih redka.

Sončna svetloba vpliva na tvorbo vitamina D, ki je zaradi svoje steroidne zgradbe in načina delovanja, pravzaprav hormon. Vitamin D vpliva na presnovo hranil in mineralov, najučinkovitejši obliki, ki se uporabljata v terapevtske namene pa sta vitamin D2 in D3. Za produkcijo vitamina D, ki poteka v koži, je potrebna sončna svetloba. Optimalna raven vitamina D ni znana, prav tako ni opredeljeno, koliko časa naj bi bili na soncu, da bi bilo vitamina D dovolj. Splošno razširjeno mnenje je 10–15 minut dnevno, vendar pa je ta čas odvisen od zdravja kože, kvalitete prebave in presnove ter številnih drugih dejavnikov, ki še niso dovolj raziskani. Vitamin D vzdržuje pravilno ravnovesje med kalcijem in fosforjem, kar je osnova optimalnega procesa pregradnje kosti in brez vitamina D telo ne more vsrkati iz prebavil dovolj kalcija, ne glede na to, koliko ga zaužijemo.

Sončni žarki so odlični spodbujevalci imunskega sistema, saj izpostavljenost UVA in UVB sevanju pozitivno vpliva na tvorbo citokinov IL 10 in T regulacijskih celic, ki pomagajo preprečevati avtoimunske bolezni.

Ena od prvih epidemioloških raziskav o vitaminu D in izpostavljenosti soncu je nakazala, da ima vitamin D, ki ga pridobimo iz sonca, varovalni učinek pred rakom debelega črevesja. Avtorja (F. Garland & C. Garland (1980). Do Sunlight and Vitamin D Reduce the Likelihood of Colon Cancer?. International Journal of Epidemiology, 9(3), 227–231) sta preverila zemljepisno razporejenost smrti zaradi raka v ZDA in ugotovila, da se umrljivost zaradi raka na debelem črevesju zmanjšuje na območjih z več sonca. Podobno ugotovitev sta podala tudi za raka dojke.

Naši predniki so bili bolj seznanjeni z zdravilnimi lastnostmi sonca, kot smo mi. Zdravljenje s soncem se imenuje helioterapija, tak način preprečevanja bolezni v prvi vrsti in posledičnega lajšanja tegob, pa je bil cenjen med faraoni v Egiptu, med Grki, Rimljani, Japonci in številnimi drugimi narodi. Oče moderne medicine, grški antični zdravnik Hipokrat, je rad rekel »Vis medicatrix naturae«, kar pomeni: Spoštuj zdravilno moč narave.

Upoštevaloč Hipokrata je pametno, da se pred zimsko sivino tudi jeseni nastavimo sončnim žarkom in njegove učinke poneseimo čim globlje v zimo.

Besedilo: Mateja Kržin

Mengeški oratorij 2020

Tema letošnjega oratorija, ki je potekal od 17. do 22. avgusta, je govorila o kraljici Esteri, ki je s svojim zaupanjem v Boga rešila svoje ljudstvo pred genocidom. Letošnje geslo »Zaupam, zato si upam!« se je res dobro ujemalo z razmerami zaradi koronavirusa, saj smo res zaupali Bogu in si upali ter izpeljali varen in res izjemen oratorij. Animatorji lahko rečemo, da smo se letošnjega oratorija lotili bolj resno, saj smo ga začeli pripravljati bolj organizirano in veliko bolj predčasno kot po navadi, tako da smo imeli res super začetek. A nadaljevanje se ni izšlo ravno po načrtih. Takoj po začetku »korona krize«, smo se začeli spraševati, kaj bo z oratorijem. Prepoved druženja nam je povzročilo kar veliko preglavic, vendar smo kljub temu našli rešitev. Dobivali smo se na sestankih prek spleta, ko je bilo spet dovoljeno, pa tudi v živo.

Koronavirus nam je veliko vzel, a tudi veliko dal. Lahko bi izpeljali res velik in res fantastičen oratorij. Zaradi prevelike številke udeležencev smo morali število otrok in animatorjev zmanjšati. Uredili smo tudi stari, zapuščeni samostanski travnik, na katerem smo se med oratorijem zadrževali večino časa. Res smo dali vse od sebe. Sam oratorij se je razlikoval od prejšnjih, kot smo jih vajeni. Oratorij je sprejel 50 otrok, za katere je bilo odgovornih 22 animatorjev. Otroci so bili razporejeni v manjše skupine, v katerih so z animatorji preživeli cel teden. Po skupinah smo imeli delavnice, kateheze, veliko igro in malico. Pri moliti v cerkvi je vsaka skupina sedela v klopi s svojim animatorjem, poskrbljeno pa je bilo tudi za higieno tako ob vstopu kot izstopu iz cerkve in med posameznimi deli oratorija. Zaradi trenutnih okoliščin nismo mogli izpeljati oratorijskega sobotnega izleta, smo pa organizirali izlet do Topol, ki smo ga izvedli v sredo. V Topolah smo imeli kateheze na igrišču pa športne igre, ponovno po skupinah. Oratorij smo zaključili še z nedeljsko sveto mašo.

Kljub vsem prilagoditvam smo animatorji dobili pozitivne odzive otrok. Tudi z animatorji smo se bolj povezali in še bolj gradili na medsebojnih odnosih. Zaradi manjšega števila animatorjev smo si res morali drug drugemu stati ob strani in si brez pomislekov pomagati. Otroci, predvsem pa animatorji, smo res neizmerno uživali. Z nasmehom na obrazih in njihovo razigranostjo so nam otroci pokazali, da se je naš trud splačal in da so srečni, da so lahko del tega nepozabnega oratorija. Vseeno pa ne smemo prikriti dejstva, da si tako animatorji kot tudi otroci čim prej želimo izvesti oratorij, kot smo ga bili vajeni prej. Res smo lahko Bogu hvaležni, da nam je pomagal, da nam je dal pogum, zaupanje in moč. Zato še naprej zaupajmo Bogu in kot pravi del pisma Filipljanom v Svetem pismu: »Vse zmorem v njem, ki mi daje moč.«

Besedilo in foto: Žiga Slak

Ponovitev nove maše Mateja Rusa

Torkovo dopoldne je bilo kot naročeno za nov dogodek v Domu svete Katarine. V Dom smo tokrat povabili novomašnika Mateja Rusa, ki prihaja iz župnije Šentvid pri Stični.

Svojo poklicanost k oltarju je začutil v zgodnjih osnovnošolskih letih, ko ga je domači župnik nagovoril, da bi se pridružil ministrantom. Tako je v njem čedalje bolj gorela želja, da bi postal duhovnik. Skozi srednješolska leta je v škofijski gimnaziji postal še bolj prepričan, da je odločitev prava in se vpisal na teološko fakulteto. Z močno željo in vztrajnostjo je letos postal novomašnik in nam ob somaševanju patra Lojzeta Bratine podelil novomašniški blagoslov. Hvaležni smo, da nas je obiskal in mu želimo, da bi vztrajno sledil svojemu geslu: "Zaupaj v Gospoda in delaj dobro." (psalm 37,3).

Besedilo: Klemen Jerinc

Foto: Snežana Golob

Everesting na Mengeški koči se je začel v petek, 21. avgusta 2020, ob 18. uri

Za abrahama Everesting na Mengeško kočo in dobrodelni prispevki Društvu Junaki 3. nadstropja

Borut Rojc je abrahama pozdravil z Everestingom na Mengeško kočo, ki se je začel v petek, 21. avgusta, in končal v soboto, 22. avgusta, ob 18. uri. Izzivu se je pridružila tudi Mojca Šraj in skupaj sta višino najvišje gore na svetu Mount Everest, 8848 nmv, premagala z 90 vzponi na Mengeško kočo, saj je višinska razlika na izbrani poti točno 100 m. V Sloveniji so bili izvedeni štiri uradni in vsaj trije neuradni izzivi Everesting. Borut Rojc in Mojca Šraj sta se odločila, da bosta izziv opremila z dobrodelnostjo in zbirala prostovoljne prispevke za Društvo Junaki 3. nadstropja. Zbrana sredstva so namenjena za nakup pripomočka za fizioterapijo, konkretno za razgibavanje kolena po operaciji.

Kaj je everesting?

Everesting pomeni, da premagaš višino najvišje gore na svetu Mount Everest, ki je 8848 nm, na vzponu, ki ga sam določiš. Pomembno je, da hodiš vedno isto, začrtano traso, brez spanja, samo z vmesnimi odmori za hrano in pijačo, čas pa ni omejen. Z Mojco sva izračunala, da 90 vzponov pomeni 9.000 vm in okoli 120 km. (<https://everesting.cc/run-rules/>).

Kako, da ste se odločili za izziv Everesting?

V letu 2020 je zaradi epidemije COVID-19 manj tekem, zato sem se odločil, da si sam postavim izziv. Pritegnil me je prav Everesting. Pogrešam tudi druženje »moje trailaške družine« in upam (no skoraj prepričam sem), da se mi bo večina pridružila.

Kako dolgo ste že član »trailaške družine«?

Pri »trailaški družini« ni pomembno, koliko časa si član oziroma koliko trailov si naredil in kako dober si. Enostavno te sprejmejo za svojega, odnosi z vsemi so topli, pozitivni in v času epidemije sem pogrešal prav ta občutek.

Sem pa slišala, da se je v začetku epidemije zgodilo še nekaj?

Res je, v prvem tednu epidemije sem se vpisal na Zavod za zaposlovanje, Ne bom rekel, da sem izgubil službo, ker v tem času ostajam pozitiven in že iščem nove priložnosti.

Kakšne pa so?

V tem trenutku težko govorim o njih, dogovarjam se, iščem možnosti, da bi še naprej delal to, kar sem delal do sedaj, slaščice za večje pogostitve, med 300 in 500 ljudi. Mislim, da priložnosti so, mora pa priti pravi trenutek, tako kot za druge stvari v življenju in v tem trenutku sem član družine na zavoju.

Positivno razmišljanje je najpomembnejše. Kako pa to, da ste izbrali prav Mengeško kočo?

Prehodil sem že res veliko kilometrov in v času epidemije, ko smo bili omejeni na svoje občine, sem ugotovil, da še nisem bil na Homškem hribu (doma sem z Radomelj pri Preserjah). Prav zato sem želel za Everesting izbrati domači hrib, vendar sem hitro ugotovil, da je višinska razlika premajhna in bi bilo to zelo težko. Ko sva z Mojco Šraj tako stala in gledala, sem pogledal proti Mengeški koči. Ko sem začel razmišljati o tej poti, pa se je vse začelo kar samo pokrivati. Povezal sem se z občino, z Društvom Junaki 3. nadstropja. Nekako je vse dobilo svoje mesto.

To sem hotela vprašati že na začetku, zakaj dobrodelnost in zakaj prav za Junake 3. nadstropja?

Z otroki obolevim za rakom sem se prvič srečal pri prvih pohodih in navdušili so me s svojo pozitivno energijo, razmišljanjem. Vesel sem, če bomo lahko pomagali prav njim.

Naj povem, da so društvo ustanovili njihovi starši z namenom ozaveščanja o rakavih boleznih pri otrocih, da se hitreje prepoznajo znaki bolezni, saj je zdravljenje v začetnih fazah veliko bolj uspešno. Dogovorili smo se, da bo z nami sedem otrok, zato vse toplo vabim, da pridete v petek, 21. avgusta, in srečate to pristno, pozitivno otroški energijo.

Kako bo potekala dobrodelnosti?

Donacije lahko obiskovalci oddajo ob prijavi, za prvih 250 donatorjev imamo pripravljene darilne vrečke s simbolnimi štartnimi številkami. Vsi, ki ne morejo priti, pa lahko donirajo na račun TRR SI56 6100 0002 3978 068, odprt pri Delavski hranilnici (koda namena: CHAR). Društvo Junaki 3. nadstropja, Tržaška cesta 2, 1000 Ljubljana

Slišim pa, da bodo na dogodku tudi druge predstavitve.

Ja, na dogodku bomo imeli brezplačni sladolej in štruklje, ki jih bom pripravil sam, na voljo bo tudi okrepčevalnica z vodo in izotoničnim napitkom. Dogovorili smo se tudi za tečaj nordijske hoje, ki bo v sklopu dogodka v soboto (zainteresirani se kar prijavite), možen bo tudi test Raidlight opreme, predstavitve pa se bo tudi blagovna znamka <https://hayland.si/>.

Še kaj za konec?

Pozdravček in se vidimo!

Besedilo in foto: Tina Drolc

Zbrana sredstva so namenjena za nakup pripomočka za fizioterapijo, konkretno za razgibanje kolena po operaciji

Borut Rojc in Mojca Šraj sta se odločila za Everesting na trasi Mengeške koče, ki sta jo prehodila 90-krat

Udeleženci mladinskega turnirja

Uspešna sezona za Badminton klub Mengeš

V soboto, 13. junija, smo s finalom lige PKA (Pod Kamniškimi Alpami) uspešno zaključili še drugo sezono delovanja našega kluba. Veseli nas, da so naši člani iz leta v leto uspešnejši tako na domačih turnirjih kot tudi na turnirjih, ki jih organizirajo drugi klubi v Sloveniji in tujini. Zelo zadovoljni pa smo tudi s tako številno udeležbo na naših turnirjih – v Mengeš vedno radi pridejo badmintonisti iz vse Slovenije, pa tudi s Hrvaškega.

Člani BK Mengeš, otroci in odrasli, smo se v sezoni 2019/2020 udeležili štirinajstih turnirjev in sezono smo zaključili s kar 34 zlatimi, 34 srebrnimi in 35 bronastimi medaljami.

V letošnji sezoni nam je uspelo organizirati tri turnirje lige PKA (en turnir je žal odpadel zaradi korone). Na zaključnem delu lige je sodelovalo kar 97 igralcev in igralk iz trinajstih različnih klubov iz Slovenije in Hrvaške. In tokratni dvoboji so odločali o končni razvrstitvi na lestvici lige PKA. Že se veselimo naslednje sezone, za katero računamo, da bo še uspešnejša, saj bodo pogoji za treninge z novo telovadnico zagotovo še boljši.

Besedilo: Helena Šinkovec

Foto: Tine Bregar

Končna razvrstitev lige PKA

MSA

1. Matjaž Krkač
2. Uroš Bregar (BK Mengeš)
3. Matjaž HribernikWS
1. Lara Melloni (BK Mengeš)
2. Mojca Oman
3. Helena Šinkovec (BK Mengeš)

XDA

1. Svetlana Katić – Mitja Holz
2. Tanja Papler – Uroš Bregar (BK Mengeš)
3. Tine Albrecht – Vanja Mlejnik

MDA

1. Uroš Bregar (BK Mengeš) – Matic Turinek (BK Mengeš)
2. Janez Vtič – Jurij Zaletel
3. Matija Holz – Klemen Korenčič

WD

1. Lara Dujmić – Maja Mujkić
2. Tanja Papler – Mateja Vidmar
3. Svetlana Katić – Snežana Zupin (BK Mengeš)

MSB

1. Žiga Zaletel
2. Andrej Bensa (BK Mengeš)
3. Matic Kaliman (BK Mengeš)

XDB

1. Mateja Vrhovnik (BK Mengeš) – David Vrhovnik (BK Mengeš)
2. Tadeja Osenjak (BK Mengeš)
3. Urška Tomažič – Dejan Tomažič, Blaž Koren

MDB

1. Žiga Zaletel
2. Primož Sedušak – Rok Kalan (BK Mengeš)
3. Matic Kaliman (BK Mengeš)

Zahvale

Zahvaljujemo se vsem našim sponzorjem, ki so nam pomagali izpeljati še eno uspešno sezono in zaključni finalni turnir lige PKA:

Alkam, d. o. o., Apartmaji 18Home, Aurora kozmetika, d. o. o., Badminton zveza Slovenije, Biplast, d. o. o., Burgar-teh d.o.o., Finnboj računovodstvo in druge poslovne storitve, d. o. o., Hubat, d. o. o., Klemen Transport, d. o. o., Kozmetični studio Biona, Labtim, d. o. o., Loterija Slovenije, Marjetice.si, Nives, d. o. o., Občina Mengeš, Ohladi. se, Pomoč vozilom na cesti Branko Sočak s. p., Pritent, d. o. o., Publica TRS, d. o. o., Roller Tehnik, d. o. o., Slikopleskarstvo Rok Kalan s. p., Špagetarija & pizzerija Dober Krožnik, Telekom Slovenije, d.d., Tesnila Trzin, d. o. o., Top nova, d. o. o., Trgovina SinDa, Woodpecker.si.
Hvala tudi Maši Jeraj za vodenje vseh naših turnirjev.

Mengeški upokojevalci kolesarimo

Kolesarska sekcija pri DU Mengeš pridno kolesari vsako sredo od aprila do oktobra, v drugih mesecih pa hodijo. Letos nas je pandemija malo ustavila od sredine marca do sredine maja, ko nismo smeli hoditi oz. kolesariti v skupinah, vendar smo se kljub omejitvi na občine, pridno rekreirali posamično, saj smo se srečevali vsak dan na različnih pohodnih poteh po Gobavici, vse do Dobena, Šinkovega Turna ali na kolesih po občini Mengeš. Imamo srečo, da imamo v svoji občini dovolj pohodnih poti, kolesarili pa smo po stranskih in poljskih poteh.

Kolesarimo po bližnji in daljni okolici Mengša. Podamo se vse do Cerkelj, Šenčurja, Preddvora, Kamniške Bistrice, Zbiljskega jezera, Dolskega, Moravč, okrog Šmarne gore. Na vsaki vožnji prekolesarimo 30 do 50 km. Prilagajamo se vremenskim razmeram in številu udeležencev. Na poti je vedno tudi postanek za počitek in zaslužen kavico in seveda klepet, ker med vožnjo vozimo v koloni in ni priložnosti, da si izmenjamo novice. Skoraj vsak mesec kdo praznuje rojstni dan in mu ob kavici zaželimo veliko zdravja in še veliko

uspešno prekolesarjenih kilometrov. Tudi zapojemo tisto znano Vse najboljše.

Število kolesarjev je 12 do 18, včasih tudi več v starosti med »16 in 48 leti«, seveda pravi mladeniči in mladenke. Med njimi so prave legende, in sicer Majda Maver, ki je najstarejša med nami, ter nepogrešljive Marinka Lužar, Minka Homar, Jelka Rihtar, Anica Reven, Majda in Jože Kosec, Ivanka in Brane Roudi, Franc Lagoja (ki je trenutno na »bolniški«) in drugi. Do sedaj smo imeli kar srečo, imeli smo samo dvakrat okvaro. Spustila je zračnica in enkrat nas

je močil dež. Vsak vozi na lastno odgovornost.

Vabljeni še drugi člani društva, da se nam pridružite, saj se imamo res lušno in se vedno prilagodimo najšibkejšemu članu v skupini.

Besedilo in foto: Ivanka Roudi

Mengeški orli(či) že zmagujejo

Smučarski skakalci že pridno zbirajo zračne metre, pilijo tehniko in z enim očesom pogledujejo proti bližajoči se zimi. Poletne tekme na plastični podlagi jim služijo za sprotne preverjanje pripravljenosti, trenerji tudi z njihovo pomočjo spremljajo, ali se razvijajo v pravo smer.

Anže Lanišek – Žaba

Če je mogoče soditi po zadnjih rezultatih, so skakalci iz SSK Mengeš na dobri poti. Anže Lanišek, član slovenske reprezentance A, že vse poletje skače na zelo visoki ravni. Po drugem mestu na tekmi za slovenski pokal v Mislinji se je 24-letni Domžalčan na zmagovalni oder zavihtel tudi v Kranju, kjer se je – potem ko je skočil z nižjega zaletišča kot večina tekmecev – povzpел na tretjo stopnico.

Medtem so v Visli na Poljskem pod streho spravili tudi obe letošnji preizkušnji za veliko nagrado pod okriljem Mednarodne smučarske zveze (FIS) in na obeh si je točke priskakal tudi Lanišek. Potem ko je na prvi tekmi zasedel 19. mesto, je »Žaba«, kakor se ga je prijel vzdevek, na drugi stopnjeval svoj nastop in pristal na 13. mestu. V skupni razvrstitvi poletne različice svetovnega pokala je bil šestnajsti, za nameček je prispeval svoj delež h končnemu drugemu mestu Slovenije v pokalu narodov.

Toda Lanišek, ki na najnovejši svetovni jakostni lestvici FIS drži 13. mesto, s svojimi nastopi na veliki skakalnici, poimenovani po poljskem šampionu Adamu Malysz, ni bil povsem zadovoljen, ker je pač globoko v sebi vedel, da je sposoben še boljših skokov, kot jih je kazal v Visli. Potrditev dobrega dela je že dobil tudi 16-letni Taj Ekart, ki je v svojo korist odločil tekmo mladincev (do 18 let) za slovenski pokal v Kranju. Z zmago je novo sezono v tem tekmovanju odprl tudi Nik Bergant Smerajc, ki je bil najboljši na preizkušnji dečkov, starih do 14 let, v Sebenjah pri Trziču. Na isti prireditvi sta mengeške barve dostojno branila tudi Benjamin Bedrač (do 15 let) in Timo Šimnovec (do 14 let), ki sta pristala na četrtem oziroma sedmem mestu.

Če je tudi med bralci kdo ali poznate nekoga, ki bi se rad preizkusil v tem lepem športu, je seveda nadvse dobrodošel. Vse informacije o klubu in treningih dobite na telefonskih številkah 040/188-060 in 041/750-404.

Besedilo: Š. M.

Foto: Slo Ski Smučarski Skoki.

Katarina Stražar in Ana Tofant uspešni na kvalifikacijah

V dvorani NTK Krka Novo mesto v Drgančevju je bil 8. in 9. avgusta kvalifikacijski turnir v namiznem tenisu za uvrstitev v državno reprezentanco za evropsko prvenstvo za članice.

Najboljše članice s selektorico

Na turnirju so nastopile Katarina Stražar, Ana Tofant (Mengeš), Lea Paulin (Izola), Aleksandra Vovk (Krka), Ivana Zera (Vesna) in Nina Zupančič (Logatec). Tekmovalke so se dvakrat pomerile vsaka z vsako. Katarina Stražar je po sobotnem malce slabšem dnevu v nedeljo prikazala odlično igro in se izenačila po točkah z zmagovalko turnirja Leo Paulin, obe sta osvojili po 16 točk. Dovolj zbrana je bila tudi Ana Tofant, ki je premagala Aleksandro Vovk in osvojila tretje mesto ter se uvrstila v ekipo za evropsko prvenstvo.

Selektorica reprezentance Vesna Ojsteršek je povedala, da je najbolj pošteno, ker so potnice na evropsko prvenstvo dobili s kvalifikacijami, zadovoljna je z igrami, ki so jo pokazale vse reprezentantke.

Besedilo: Mlaj

Foto: arhiv NTZS

Badminton klub Mengeš v novo sezono

Se želite tudi vi pridružiti številnim članom Badminton kluba Mengeš in z nami igrati badminton, trenirati ter se morda udeležiti katerega od turnirjev v Sloveniji ali pa v tujini?

Mlajši člani BK Mengeš po turnirju

Preverite urnik vodenih vadb na spletni strani www.badminton-menges.si/urnik. Treningi za otroke in odrasle trenutno potekajo v Harmoniji v Mengšu, želimo pa si, da bi se kmalu del vadečih preselil v novo športno dvorano.

Treningi badmintona so skupinski, vadba pa je prilagojena znanju posameznikov. S tem dosežemo, da se vsak udeleženec nekaj nauči in se zato z veseljem vrača na treninge. Naš namen je učenje osnov badmintona, različnih tehnik in taktik, pa tudi priprava na tekmovanje, ki se jih naši člani radi udeležujejo. Prosta mesta se hitro polnijo, zato pohitite s prijavi na info@badminton-menges.si ali na 031 608 279 (Uroš).

Besedilo in foto: Helena Šinkovec

Državno prvenstvo rekreativcev in veteranov v tenisu

Na igriščih Ljubljanskega teniškega kluba Zsport je od 19. do 21. junija drugo leto zapored potekalo državno prvenstvo rekreativcev in veteranov v tenisu. Igralci in igralka so bili razporejeni v devet kategorij.

Državna prvaka kategorija 45+ Marko Lopatič (levo) in do 35 let Filip Bator (desno)

V soboto so se igralci in igralka družili tudi na Players partyju v Sombrero baru, kjer so uživali v druženju, kulinarčnih dobrotah, nagradnem žrebanju in čudovitem glasbenem nastopu Eve Hren in Mihe Plantariča. Med vsemi prijavljenimi igralkami in igralci so na zabavi za igralce izžrebali bogate nagrade. Glavna je bil jacuzzi, nekdo pa se je močno razveselil dveh vstopnic z letalskima vozovnicama za obisk ATP zaključnega turnirja za leto 2021. Prijetnega večernega druženja se je udeležil tudi Blaž Kavčič, ki je podaril tudi svoj teniški lopar. Celotni turnir je bil odlično organiziran, za kar gre posebna pohvala vodji Zsport kluba Luki Zalazniku.

Med 103 igralci in igralkami so nastopali tudi štirje člani našega kluba, ki so odlično zastopali barve kluba, saj so se prav vsi uvrstili v polfinale. V kategoriji 35+ je Damjan Grašič moral v polfinalu priznati premoč Klemnu Kadivniku, ki je bil boljši z rezultatom 6 : 4, 2 : 6, 10 : 4. Mogoče bo v prihodnje Damjanu do boljših rezultatov pomagal lopar Blaža Kavčiča, ki ga je dobil kot srečni izžrebanec. V kategoriji 45+ se je Dušan Planinšek odlično upiral Robertu Laziču iz

Maribora. Dule se je v prvem setu še malo lovil in Robert ga je dobil s 6 : 3. V drugem setu je Dule odlično serviral in bil zanesljiv tako na bekhend kot na forhend strani in set je s 6 : 3 pripadal njemu. V odločilnem tretjem podaljšanem tiebreak nizu je nekaj odločilnih žog šlo na Lazičevo stran, ki se je tako veselil končne zmage z rezultatom 6 : 3, 3 : 6, 10 : 6.

V drugem polfinalu kategorije 45+ sta se v svojem 113. medsebojnem dvoboju pomerila dobra prijatelja in večkratna državna prvaka v dvojicah Marko Lopatič in Tone Komar. Tekma je bila zanimiva, na trenutke zelo kvalitetna in videlo se je, da se tekmovalca zelo dobro poznata, saj sta dobro predvidevala vsak udarec, ki ga je izvedel nasprotnik. Na koncu se je po več kot dveh urah tesne zmage z rezultatom 7 : 6 (7 : 4), 7 : 6 (7 : 4) veselil Marko Lopatič in tako stanje zmag v medsebojnih dvobojih povišal na 60 : 53. Po zmagi je imel Marko samo eno uro počitka in spet je moral na igrišče, kjer je v finalu rutinirano premagal Roberta Laziča z rezultatom 6 : 1, 6 : 2 in se tako prvič veselil naslova državnega prvaka med posamezniki.

V najmlajši kategoriji do 35 let, Filip Bator do finala ni oddal niti niza in prikazal je zelo dobro formo. V finalu mu je nasproti stal Timmy Kovač, ki je svoje teniško znanje izpopolnjeval tudi v tujini. Oba igralca sta prikazala vrhunski tenis. Na koncu je prevladala fizična pripravljenost mlajšega Filipa, ki je postal tako drugič zapored državni prvak v omenjeni kategoriji. Končni rezultat je bil 6 : 3, 5 : 7, 10 : 6. Čestitamo.

Tako so člani našega kluba pokazali igralcem iz celotne Slovenije, da se v Mengšu igra najboljši tenis. Verjamemo, da se bo v prihodnje podobnih tekmovanj udeležilo še več naših igralcev.

Besedilo in foto: Marko Lopatič

Klubski turnir posamezno v počastitev občinskega praznika

Klubski turnir posamezno v TK Mengeš že vrsto let organiziramo ob koncu meseca maja. Tedaj namreč Občina Mengeš praznuje svoj praznik ob obletnici rojstva našega sokrajana in literata, Janeza Trdine, in sicer 29. maja. V letošnji sezoni pa nam jo je epidemija Covid-19 nekoliko zagodla, zato je prišlo do zamika terminov tekmovanj. Tako smo se, povsem iz pragmatičnih razlogov, povezanih z drugimi dogodki, odločili, da turnir posamezno organiziramo v drugi polovici junija ter tako občinski praznik vseeno počastimo, a z nekoliko krajšo zamudo.

Po zgledu lanskega tekmovanja smo tudi letošnjega začeli že v petek zvečer, nekoliko pa smo spremenili tudi sistem tekmovanja, in sicer z namehom nekoliko hitreše izvedbe dogodka. Naj spomnim, da smo lani klubski turnir posamezno končali šele pod reflektorji okrog desete ure zvečer. Tudi letos se je zbralo zelo lepo število udeležencev, predvsem ob upoštevanju pozne izvedbe dogodka. Igralci so bili razdeljeni v tri skupine, dve moški jakostni skupini in enotna ženska skupina. V moški skupini A je nastopilo 16 igralcev, v skupini B pa 11, nastopile pa so tudi štiri dekleta. Ženske so, zaradi manjšega števila začele tekmovanje v soboto popoldne, vsaka pa je odigrala dve tekmii. Tretje mesto je zasedla Vesna Rakef, na drugo

Zmagovalec skupine A Uroš Bregar, drugouvrščeni Jaka Peterlin in predsednik Tim Janežič

stopničko je stopila Bojana Planinšek, na prvi stopnički pa je pokal visoko vzdignila Liza Mušič. Zanimive tekme so potekale tudi v moški skupini B, ki je bila sicer nekoliko manj obsežna od skupine A, a so igralci vseeno veliko tekem odigrali že v petek zvečer. Na tretjo stopničko je stopil Tone Rezar, ki je s svojimi močnimi servisi nasprotnikom povzročil veliko težav. Drugo stopničko je zasedel, očitno na novo odkriti t. i. klasični turnirski igralec, Jure Šinkovec. Turnirski igralec je oznaka za igralca, ki na turnirjih vedno pokaže najboljše predstave v sezoni ter po navadi zasede tudi visoka mesta. Jure je na tem turnirju zares prikazal tri veličastne zmage, v finalu pa je bil primoran najvišjo stopničko ter s tem tudi največji pokal prepustiti suverenemu Petru Razpotniku, ki si je z vrhunsko igro in končno zmago priboril vstopnico v skupino A, seveda v prihodnji sezoni. Ljubitelji tenisa so si z veseljem ogledovali tudi tekme v skupini A, kjer so igralci prikazali nekaj zares lepih predstav. Tretje mesto je po dolgotrajni borbi zasedel Primož Kunej. Teniška stroka TK Mengeš pa se pred ogledom finalnega obračuna nikakor ni uspela poenotiti, kdo ima večje možnosti za končno zmago. Na koncu je to uspelo lansnemu finalistu, še enemu klasičnemu turnirskemu igralcu, Urošu Bregarju, ki je v zelo lepi tekmi premagal enega mlajših udeležencev tekmovanja, a tehnično zelo dobro podkovanega, Jako Peterlina. Sledila sta še podelitev in zaslužen okrepčilo po napornem turnirju.

Klubski turnir posamezno predstavlja zadnjega izmed kar petih dogodkov, ki nam jih je, navkljub oteženim okoliščinam, uspelo izpeljati v spomladanskem delu sezone 2020. Sledi poletni premor, veselimo pa se že pestrega programa, ki ga pripravljamo za jesenski del sezone. Upamo samo, da nam bo Fortuna naklonjena ter nam dopustila izvedbo vseh pričakovanih aktivnosti.

Besedilo in foto: Tim Janežič

Badminton klub Komenda – vadbe za otroke in odrasle

Badminton je zelo priljubljen šport, ki je energičen in živahen, vendar hkrati izredno prilagodljiv za igralce vseh sposobnosti. V Badminton klubu Komenda od leta 2012 organiziramo vodene vadbe za prebivalce Komende in njene širše okolice in jim tako omogočamo priložnost za igranje rekreativnega in tekmovalnega badmintona. Vadbe vodijo licencirani trenerji.

Vadba za otroke

Otroci pri nas poleg badmintonskih pridobivajo tudi življenjske veščine. Učimo jih discipline, predanosti, osredotočenosti in pozitivnega odnosa. Starostni okvir 6 do 14 let.

Vadba za odrasle

Zgolj igranje badmintona na domačem dvorišču ali na pikniku ne bo dovolj, da postanete dober igralec ali dobra igralka. S pravimi vodenimi vadbami lahko izkoristite prednost pred svojimi nasprotniki. Naše vodene vadbe so posebej oblikovane za pomoč rekreativcem pri njihovi tehniki udarcev, gibanju po igrišču (footwork) in taktiki.

Vadbe so sestavljene iz ogrevanja, pridobivanja novega badmintonskega znanja in igre.

Razlogi, da se pridružite na rekreaciji:- zabava, dober trening in izboljšanje kondicije,- sprostitvev in pobeg od vsakdana,- pridobitev, treniranje in izboljševanje svojega badmintonskega znanja,- novi prijatelji.

Način vadbe

Treningi so sestavljeni iz ogrevanja, tehnike udarcev in gibanja po igrišču ter igre. Vseskozi je prisoten trener, ki izboljšuje vaše znanje.

Poleg treningov organiziramo tudi razne družabne dogodke, kot so zaključni decembrski turnir, dobrodelni turnir (5. 12. 2020) in zaključni piknik. Prirejamo pa tudi začetne in nadaljevalne tečaje, ki potekajo med vikendi dva- do trikrat letno.

Besedilo in foto: Žiga Frass, BK Komenda

Prijave zbiramo do 30. septembra 2020 na
bk.komenda@gmail.com.

Začetek nove sezone prvi teden v oktobru.

Za več informacij lahko pišete ali pokličete na
041 / 791-046 (Žiga).

Fantje z vasi

Lepo je srečati dobre ljudi, ki svoje talente delijo med soljudi. Prav taki so gospodje, ki prihajajo z Rogaške Slatine in slišijo na ime Fantje z vasi. Njihova ideja je, da bi obiskali vse domove za starejše po Sloveniji. Današnji nastop je bil že povsem blizu številke 50, kar pomeni, da so gospodje svojo idejo vzeli resno.

Ljudsko petje, kot ga izvajajo, je posebno, saj eden od pevcev (ki je pri njih tudi drugače oblečen), začena s petjem, potem imajo tenorista, ki poje čez, zraven pa še pevca, ki poje drugi bas. Pomembno pri tem petju je, da je osnovna melodija lepo zapeta, saj na tak način pride pesem res lepo do izraza. Za organizacijo tega koncerta so poskrbeli v Domu počitka Mengeš, mi v Domu svete Katarine pa smo hvaležno ponudili prostor z dobro akustiko, da so koncertu lahko prisluhnili stanovalci obeh domov. Celotni koncert je povezoval gospod Tone Plevčak, ki nam je zelo lepo predstavil Rogaško Slatino in pevsko skupino. Pevcem se v imenu obeh domov iskreno zahvaljujemo in želimo, da bi nas še kdaj obiskali.

Besedilo in foto: Klemen Jerinc

Meditacija 2

*Ko negiben ležim,
pogreznjen v svet,
ki ne priznava sveta čutil;
ko mi uspe,
da še dih pritajim,
ko komaj še sem,
ko se zdi, da me več ni,
čudna mi misel vdre v zavest,
me vsega prežame, preplavi:
možgani so krema, možganov pa ni,
sem le še črv, žuželka,
bilka, skorja drevesa,
amebe, školjke oči,
sem vodika, kisika atom,
biserov, kamnov in praha ušesa.*

*Le kaj me še moti na poti
do s stvarstvom edinosti?
Srčni utrip, ki ga čutim v želodcu,
še vztraja in bije,
kot mi razum govori:
si, inteni, si, inteni ...,
srce se ne ukloni,
srce namero moti.*

*Moje srce je ogenj, vročica,
moje srce je kot zemlje sredica,
moje srce je kot sonce,
ali morda kot zvezd meglenica,
ali še bolje,
moje srce je kot celo vesolje.*

*Srce se smrti upre,
srce zahteva življenje.*

*In ko v pesmi srce spregovori
nerazum še govoriči,
um se smehlja,
razum pa temno molči.*

Pesem in foto: Aljoša Rode

Nič več

*Telo ne posluša,
izpraznila se duša.
Ni več besed,
ki govorile bi spet.
Ni slik za okvir,
le nepopisan papir.
Vabi me sonce, vabi me luna,
več ne gane svetloba me njuna.
So ptice mojo zadnjo pesem zapele?
A rože pod oknom niso uvele.
Naj spet vzamem papir,
da v duši bo mir?
Ne danes, jutri morda,
bo še rima prišla.
Kje ste ljudje,
da si podamo roke,
Se ozremo v oči.
Oblakov tam ni.
Vsem dobrim ljudem
nudim objem.*

Pesem: F. Hunjet

Globoko

*Tako globok sem,
da nimam dna.
Zato ne morem spuščati
lahko pa večno sprejemam.*

Pesem in slika: Handi Behrič

Kje je fontana, postavljena na Glavnem trgu ob otvoritvi vodovoda z alpsko-krvavško pitnovodo?

Mengšani, glavni pobudniki, organizatorji in graditelji skupinskega vodovoda Krvavec so ob slovesni otvoritvi, dne 27. julija 1964, postavili lepo fontano. Sodelovanje je bilo vsestransko pod okriljem, sedem let pred tem ustanovljene, Vodovodne skupnosti Cerklje – Mengeš – Vodice.

Otvoritev pred fontano na Glavnem trgu, Mengeš: gasilci, godba in tov. Tone Blejč

Gradnja vodovoda na Glavnem trgu, Mengeš

Ustanovni očetni zbor vodovodne skupnosti Cerklje – Mengeš – vodice je bil 3. marca 1957 v Zadržnem domu v Komendi.

Ustanovni občni zbor je vodil predsednik iniciativnega odbora tov. Tone Blejč. Poleg okrog 150 na terenu izvoljenih delegatov so se ustanovnega zbora udeležili tudi naslednji gostje:

Rudolf Gažiti, ljudski poslanec LRS,
Alfred Janko, predsednik Oblo Kamnik in ljudski poslanec,
Ostoj Tuma, predsednik Sveta za gradbene in komunalne zadeve OLO Ljubljana,
ing. Murjan Prezelj, načelnik tajništva za gradbene in komunalne zadeve OLO Ljubljana,
ing. Stojan Guzelej, Centralni higieniski zavod,
ing. Vlado Rupnik, Projekt nizke zgradbe Ljubljana,
ing. Kerin, direktor Uprave za vodno gospodarstvo Ljubljana.

V delovno predsedstvo ustanovnega zbora sta bila izvoljena:
- tov. Tone Blejč in
- Anton Štebe.

Ustanovitev Vodne skupnosti Cerklje, Komenda, Mengeš dne 3. marca 1957

Javno sprašujem odgovorne na Občini Mengeš – kje je fontana sedaj?

Nazadnje je bila pri vhodu nekdanjega območja Hidrometala Mengeš, kjer je sedaj podjetje Klemen transport.

mag. Tomaž Štebe, vodja Civilne iniciative Mengeš

Odgovor na članek v julijski številki Mengšana

Spoštovana Jožica Marin. Najprej vam moram čestitati za veliko delo: očitno ste prelistali ves SSKJ (Slovar slovenskega knjižnega jezika), da ste v njem našli vse zmerljivke in poniževalne besede, s katerimi ste ovrednotili mene in moje delo! Vsaka čast nam! Velik napor ste vložili v to!

Rad bi vam povedal, spoštovana gospa Marinova, da mi je popolnoma jasno, kje in pri kom temelji in od kod izhaja vaša uničujoča kritika. To so mi takoj povedali številni Mengšani, ki so prebrali vaš izdelek. Škoda je, da se tak očitni strokovnjak za slamninarstvo, kot ste vi, sama ne ukvarja s pisanjem člankov in knjig o slamnikih, saj celo na Googlu ni nobenih sledi o vaši tovrstni raziskovalni dejavnosti. Kakšna škoda, kaj vse je Mengeš izgubil s tem!

Pojdiva k stvari: Očitno, zelo očitno, celo preveč je, da je članek zaznamoval, naročil in nemara tudi narekoval vaš prišepetovalec, ki so ga v pisanju tudi prepoznali nekateri, za kulturo pristojni Mengšani. Ob začetku zbiranja gradiva sem se oglasil pri njem doma in ga poprosil, da skupaj pripraviva material za knjigo o mengeškem slamninarstvu. Sodelovanje je odločno odklonil, tudi dostop do njegovih slamninarskih zbirk, zapuščin, gradiva in dokumentacije mi je zavrnil. Vaš prišepetovalec si je v Mengšu za Muzej Mengeš prisvojil skoraj vse, kar se je dalo zbrati, saj so stari slamninarji rade volje pristali na to, da sledi za njimi ostanejo Muzeju Mengeš oz. njihovim skrbnikom, če že ne rečem – lastnikom.

Na mojo izrecno zahtevo, da mi pove, ali je sploh kakšna možnost za to, da za knjigo uporabim njegova, to je muzejska gradiva, mi je prišepetovalec odgovoril, da v zameno za izposojanje teh gradiv od občine Muzej Mengeš zahteva 300.000 evrov ter nastavitve, to je zaposlitev treh zaposlenih.

Za knjigo, ki ji vi očitno sto stvari, sem v takem ostal brez omenjenih gradiv – celo brez ene same slamice ali lista iz omenjene zbirke! Po čigavi krivdi? Občine, ki se ne pusti izsiljevati?

Pri ustvarjanju knjige je sodelovalo z izjavami, spomini in nekaterimi gradivi vsaj 40 Mengšanov (vsi so omenjeni v knjigi), končni izdelek pa sta pogledala še živeča slamninarja, sicer izredna poznavalca slamninarske preteklosti Mengša, zakonca Kolar, ki napačnih trditvev v knjigi ob končanem prebiranju nista našla.

Knjiga o znameniti mengeški sledi – slamninarstvu, ki jo je to pustilo v času, je po izidu dočkala nekaj odličnih ocen: prof. dr. Janeza Bogataja, dr. Franca Hribovška, Dušice Kunaver in še koga. Ampak vam ocena in mnenje strokovnih oseb ne zadoščajo! Ocenili ste vi, kot ste! Osmešili ste se z oceno vi in vaš prišepetovalec, predvsem s svojimi dejanji in izsiljevalskimi pogoji.

Spoštovana Jožica Marin. Žal vam moram povedati, da ste bili vi izrabljeni in izkoriščeni, ob vsem vašem »velikem slamninarskem znanju«, ki ste ga želeli izliti v članek. Le vaših člankov in knjig, ki ste jih v svoji očitni strokovnosti napisali – ni nikjer! Morda vi hitite, da napišete svojo monografijo o mengeškem slamninarstvu – seveda bo to izdelek brez napak – po svoje. Iz moje knjige, ki sem jo avtorsko ustrezno zaščitil, ne boste vzeli ničesar! Pa zakaj tudi bi? Iz tako slabe knjige pa res ne boste, slavna avtorica, menda »ven jemali«! Navsezadnje: saj predstavljate slamninarsko avtoriteto, ali ne?

Besedilo: Matjaž Brojan, novinar, publicist

Zakaj bi ukinjali vpeljeno prakso?

V življenju se nam večina stvari zdi samoumevna. Šele ko pridemo do točke, ko nekaj izgubimo, se zavemo, kaj smo do sedaj imeli. V tem primeru gre za zasebno fizioterapijo, ki se nahaja v ZD Mengeš in jo je kot koncesionarka izvajala Mira Skitek, zadnjih deset let v sodelovanju s fizioterapevtko Mašo Kambič.

Ga. Mira Skitek gre konec leta v zaslužni pokoj, v katerega bi lahko odšla že pred tremi leti. Uporabniki terapije so predvsem starejši ljudje, ki so veseli, da lahko pridejo peš ali s kolesom. Tako ne izgubljajo preveč časa niti stroškov prevoza. Žal pa se fizioterapija z letom 2021 ukinja. Pacienti bodo spet primorani hoditi na obravnave drugam (največ v ZD Domžale). S tem se povečujejo tudi čakalne dobe. Občani se sprašujemo, zakaj bi ukinjali vpeljeno prakso, varen dostop in navsezadnje vedno prijazen pristop. Večina Mengšanov nas je bila zadovoljna in menimo, da smo s fizioterapijo ogromno pridobili. Fizioterapevtske storitve so enako potrebne kot vse druge v ZD Mengeš. Mengšani bomo s tem izgubili primarno fizioterapevtsko storitev, ki nam glede na število prebivalcev po zakonu pripada in to celo za več, kot je ena koncesija. Prav tako so prostori za dejavnost kot tudi telovadni del popolnoma primerni ter dostopni invalidom (skozi kletni prostor). Naša želja je, da ta pridobitev ostane, saj je to v dobro vseh občanov.

Besedilo: Mojca Marolt

V zvezi navedb Mateje Klemen v glasilu Mengšan julij 2020 podajamo sledeča pojasnila

Dne 14. 2. 2020 nas je po elektronski pošti kontaktirala gospa Klemen v zvezi vprašanja o pomoči na domu. Za omenjeno storištev se je potrebno dogovoriti z Domom počitka Mengeš, ki jo izvaja na podlagi koncesijske pogodbe za občane občin Mengeš, Trzin in Lukovica.

Gospo smo želeli o tem seznaniti, zato smo jo večkrat poklicali na telefonsko številko, ki nam jo je posredovala v elektronskem sporočilu. Na navedeno telefonsko številko je nismo mogli dobiti, zato smo poklicali v Dom počitka Mengeš, da bi jih obvestili o zadevi.

Direktorica Doma počitka Mengeš, nam je odgovorila, da je gospa Klemen pri njih že vložila vlogo za pomoč na domu, ter da so z dotično zadevo že seznanjeni. Z direktorico Doma počitka Mengeš smo se dogovorili, da bodo še poskušali vzpostaviti stik z gospo Klemen in ji situacijo o pomoči na domu ponovno razložiti.

Gospo Klemen smo po elektronski pošti tudi mi pojasnili, da se ome-

njena zadeva ureja v Domu počitka Mengeš, ter da smo njeno pošto preusmerili v Dom počitka Mengeš.

Za gospo Klemen smo naredili vse, kar je v naši moči, njenega načina komunikacije pa ne bi komentirali, smo pa mnenja, da ima vsak človek svoje dostojanstvo, tudi občinski uradniki.

Besedilo: Občinska uprava

Pojasnilo na pismo gospe Klemen

Gospa Klemen je v julijskem občinskem glasilu Mengšan letnik XXVII, številka 7, na strani 33, objavila pismo o težavah, na katere je naletela, ko je iskala oskrbo na domu za svojega očeta. Pismo se deloma dotika tudi Doma počitka Mengeš. V odgovoru pojasnjujemo, kako je – po naših podatkih – potekalo dogovarjanje med gospo Klemen in Domom počitka Mengeš.

Dom počitka Mengeš izvaja pomoč na domu že od leta 2006, in sicer za občini Mengeš in Trzin. V zadnjih dveh letih je število prosilcev pomoči na domu naraslo do te mere, da občasno takojšnja pomoč ni mogoča, ampak smo prisiljeni prosilca uvrstiti na čakalno listo.

Gospo Klemen smo, kot je tudi v članku sama navedla, že v informativnem pogovoru v januarju pojasnili, da imamo trenutno vse termine za izvajanje pomoči na domu zasedene. Svetovali pa smo ji, da kljub temu vложи vlogo za izvajanje pomoči, da jo lahko uvrstimo na seznam. Pojasnili smo ji, da jo bomo v primeru prostega termina takoj obvestili. Gospa je oddala vlogo dne 21. 1. 2020. Ker nismo imeli prostih terminov, gospe nismo poklicali. Gospa Klemen se je zato pritožila na občino. Da bi ji še enkrat pojasnili situacijo, smo jo poklicali na telefonsko številko, ki jo je navedla v prošnji. Žal gospa Klemen na dotični telefonski številki ni bila dosegljiva. S strani občine smo nato pridobili novo telefonsko številko in dne 27. 2. 2020 vzpostavili stik z gospo Klemen. Gospa je obrazložila, da je oskrbo očeta že uredila. Oče se je negoval, po njenih besedah, privadil in jih zato ni želela menjati. Vloge ni umaknila. Zanimalo pa jo je tudi, ali je za plačilo oskrbovalke možno pridobiti subvencijo s strani občine. Povedali smo, da verjetno ne, ampak naj se obrne na občino.

V začetku marca 2020 se je čakalna lista sprostila in 2. 3. 2020 smo gospo Klemen znova poklicali. Ponudili smo ji tri proste termine. Gospa Klemen je ponudbo zavrnila; pojasnila je, da ima stalno negovalko za očeta in da je ne želi menjati. Sprejeli smo pojasnilo in v nadaljevanju z gospo Klemen nismo več kontaktirali.

Torej, če povzamemo: v času, ko je gospa Klemen vložila vlogo, smo v Domu počitka Mengeš imeli vse termine za izvajanje pomoči na domu zasedene. Spopadali smo se tudi s kadrovskimi težavami. Vsem prosilcem, torej tudi gospe Klemen, nismo mogli ugoditi. Razumemo, da se je gospa znašla v hudi stiski, ko je nujno potrebovala pomoč. Žal nam je, da ji zaradi opisanih razlogov nismo mogli priskočiti na pomoč.

Danes je situacija drugačna. Trenutno ni čakalne vrste za izvajanje pomoči na domu. Vsi, ki bi želeli oziroma bi potrebovali opisane storitve, naj vložijo prošnjo, ki je na razpolago na spletni strani doma. Lahko pa se obrnejo tudi na koordinatrico pomoči na domu, gospo Brigito Mikša Konc, na tel. številko 051 327 317 ali na mail zavod@dpm.si.

Besedilo: Lidija Krivec Fugger

»Ne prosite nalog, ki ustrezajo vašim silam;
prosite sil, ki dosegajo vaše naloge.«
(Philips Brooks)

ZAHVALA

V 84. letu starosti je prestopil v večnost

ANTON ŠKARJA

(15. 01. 1937–11. 05. 2020)

V spominu in naših srcih ga bomo nosili kot moža, očeta in starega ata, kot velikega rodoljuba in ponosnega sinú slovenskega naroda, kot alpinista, gorskega reševalca, vodjo himalajskih odprav, literata in publicista.

Večna hvala Mengeški fari in gospodu župniku Marku Koširju ter gospodu Francu Urbaniji za lep cerkveni obred. Hvala Alpinističnemu odseku Kamnik in Društvu gorskih reševalcev Kamnik, še zlasti Miru Šušteršiču in Bojanu Pollaku ter Planinski zvezi Slovenije in Občini Mengeš za prispevek k ceremoniji poslednjega slovesa. Hvala cvetličarjema Marjeti in Rajku Sršen ter pogrebni službi Vrbančič za čudovito cvetje in iskren trud pri izpeljavi poslednjega slovesa. Hvala vsem Vam, ki ste v teh težkih trenutkih iskreno, v mislih, besedah in dejanjih, podpirali mene in najino družino.

Žena Joži, s hčerko Simono z družino in s sinom Metodom z družino

Naj mu bo lahka gruda slovenska.

»Osnovni zakon življenja je živeti,
ne žalovati.«
(Tone Škarja)

Kogar imaš rad, nikdar ne umre, le daleč je ...

ZAHVALA

V 81. letu nas je zapustil naš dragi mož, ati, dedek, pradedek in brat

MAKSIMILIJAN MILAN KOSEC

Mehletova ul. 16

Ob boleči izgubi se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in svete maše. Hvala gospodu župniku Marku Koširju za lep cerkveni obred in trobentaču za zaigrano Tišino. Posebna zahvala pogrebni službi Vrbančič.

Vsi njegovi.

Tiho in mirno si odšel v času »korone«

V 81. letu nas je zapustil naš dragi mož, ati, dedek, pradedek in brat

STANE ŽIBERT

(1949–2020)
iz Mengša

V SPOMIN

Mineva že nekaj mesecev, odkar smo se poslovili na pokopališču v Mengšu

Spominjamo se te in radi smo te imeli.

Vsi tvoji

Čeprav neizmerno boli, v srcih ohranjamo upanje, da je tvoja duša mirna.

ZAHVALA

V 69. letu starosti se je po dolgi boleznici poslovil

JANEZ MERŠE

iz Kamnika

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče ter spremstvo na zadnji poti.

Žena Ljubica, sin Janez, sestre in brata z družinami.

OBČINA MENGEŠ

URADNE URE:

ponedeljek:

8.00 - 12.00

in

13.00 - 15.00

sreda:

8.00 - 12.00

in

13.00 - 17.00

petek:

8.00 - 13.00

Višje ne gre

Godbeniki in godbenice smo resnično veseli, da nam je načrtovani podvig "z inštrumenti na Triglav" po dolgih letih končno uspel. Nanj smo se intenzivno pripravljali zadnjih nekaj mesecev, ko smo skupaj obiskali več okoliških vrhov. Ponosni smo ob uspešni izvedbi letošnjega špila na najvišji nadmorski višini do zdaj.

Foto: Jaka Korenjak in godbeniki